

KOMMUNISTISK POLITIK

I Madrid gik 250.000 i demonstration for Gaza den 11. januar 2009

**DET ER IKKE EN KRIG
- DET ER ET FOLKEMORD!**

Nr. 2
13. årg.

2009
17. januar -
30. januar
Støttepris 20 kr.

TEMA: LAD GAZA LEVE!

Obama sat på prøve s. 2 • Dystert 2009 s. 3 • Største røveri nogensinde s. 4 •
Boycot Israel s. 5 • Politi indfangede tilfældige s. 6 • DF til zionistdemo s. 8 •
Arbejdersolidaritet med Palæstina s. 10 • Gurli på sightseeing s. 11 •
Digt: Gaza s. 12 • Stop det zionistiske barbari nu s. 14 •
Palæstinensisk modstand s. 15 • USA støtter folkedrabet s. 16 •
Om at forstå Gaza-kastastrofen s. 17 • Hvad kan vi vente af Obama s. 20 •
Debat s. 22 • Fagbevægelsen og Gaza s. 24

Obama sat på prøve

KOMMUNISTISK POLITIK

Under den amerikanske præsidentvalgkamp vakte Barack Obamas makker, den kommende vicepræsident Joe Biden, særlig opmærksomhed med denne udtalelse:

"Mærk jer mine ord. Der vil ikke gå seks måneder før verden tester Obama, som den gjorde John F. Kennedy." Det var med henvisning til Cuba-krisen. *"Vent og se, USA vil finde sig selv i en international krise. En krise, der vil være genereret for at teste Obama."*

Det kunne se ud, som han får ret. Der er ikke gået tre måneder, siden udtalelsen faldt, og Obama indsættes først som præsident den 20. januar. Alligevel bliver han testet allerede inden indsættelsen – ikke af USAs fjender, men af dets nærmeste ven, allierede og klient, det zionistiske Israel.

Med grønt lys, våben og penge fra den afgående Bush-administration, der vil afsætte et sidste blodigt fingeraftryk i historiebøgerne, har Israel iværksat en krigsforbrydelse i Hitlerskala: det intense bombardement og invasionen af en lille bitte strimmel jord, verdens tættest bebyggede, med næsten halvanden million mennesker, der er spærret ind i ghettoen og ikke har nogen muligheder for at flygte, fordi Israel og den anden amerikanske klientstat Ægypten har spærret alle udgange. Og ghetto er for pænt et ord – verdens største kz-lejr er mere passende.

Israel er gået til angreb vel vidende, at det kan koste tusinder af civile palæstinensere, utallige kvinder og småbørn livet. Det betyder ingenting for dem. 100 palæstinensiske liv for et israelsk, synes at være parolen. Også det er i naziaftig særklasse.

På den ulige krigs 18. dag var omkring tusind palæstinensere dræbt, heraf hundreder af børn, og omkring fem gange så mange var såret. Sammenlign det med hvad der skete med København under den nazityske besættelse. Der er ingen sammenligning! Israel har forvandlet Gaza til et helvede, hvor mennesker brænder op, ramt af nye våben, som skal afprøves på palæstinenserne, før de anvendes til bekæmpelse af partisankrigere i andre byer og andre lande.

En hel verden har rejst sig i protest og afsky over for et folkemord, som finder sted for øjnene af os, i det 21. århundredes første årti. Bortset fra den nyliberale og neokonservative høj-

refløj og de åbenlyse racister er der ingen, der forsvarer zionisternes blodrus. Millioner har været på gaden i protest, og ikke bare i Mellemøsten. Hundredtusinder har protesteret i Madrids, Londons og Paris' gader og nye demonstrationer i endnu flere lande og byer er varslet. Faglige solidaritetsaktioner pibler frem. 'Bojkot Israel' genlyder over hele kloden: *Bojkot israelske varer og produkter, annuller de gunstige samhandelsbetingelser, indfør sanktioner, udvis ambassadørerne, opret en krigsforbryderdomstol til at dømme de israelske krigsforbrydere ...* Folkene isolerer den zionistiske apartheidstat Israel.

Barack Obama bliver testet, og han er allerede dumpet. I næsten 20 dage nægtede han at sige noget som helst imod den israelske aggression. Det kunne kun udlægges som støtte.

Så erklærede han, at der ikke kunne udsendes forskellige signaler fra en nuværende og en kommende præsident og at han i øvrigt som præsident ville tage diplomatiske initiativer, der også omfattede kontakt med Hamas, det største, demokratisk valgte palæstinensiske regeringsparti. Det er glat snak. Der findes selvfølgelig talrige kanaler, hvor igennem den kommende præsident kunne have gjort sig gældende, hvis han virkelig ville stoppe et folkedrab. Israel kan intet gøre uden amerikanske tilladelse.

Det overrasker ikke, at Fogh-regeringen vælger side med krigsforbrydelser, massakrer og statsterrorisme. Hans regering har for længst anbragt Danmark uden for de anstændige nationers rækker. Hans racistiske støtter i Dansk Folkeparti demonstrerer sammen med de danske zionister til fordel for folkemord. Nu skriver Financial Times at den snart fhv. Bush's to nærmeste støtter Anders Fogh og Tony Blair er udset til at blive henholdsvis generalsekretær for NATO og præsident for EU. Det vil man kunne kalde kriminel kontinuitet og ingen forandring.

Israel bedømte tiden op til præsidentindsættelsen som den helt rigtige tid at udløse den største militæraktion mod Gaza nogensinde, hvor det har den største chance for at slippe godt fra himmelråbende forbrydelser. Obama blev sat på prøve af sine venner og lod sig tilsmudse af uskyldiges blod, allerede før han blev præsident.

Redaktionen 13. januar 2009

**KOMMUNISTISK
POLITIK**

- Hver 14. dag -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Egilsgade 24, kld.
2300 København S.
Tlf. 35 43 49 50.

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83

e-mail: apk@apk2000.dk

Redaktion og abonnement

Onsdag og torsdag
15.30 - 17.30

Ansvarshavende redaktør:

Klaus Riis

**KP's hjemmeside/
Netavisen:**

www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:

www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser

Halvår (12-13 nr.) 325 kr.

År (25 nr.) 550 kr.

Institutioner

½ år 410 kr. - 1 år 690 kr.

Betales til

Foreningen Oktober Forlag

Giro 1-663-4271

Deadline næste nr. 23.01.09

Dystert 2009

2009 tegner til at blive et barsk og dystert år. Det starter med krig og krise og ender i al fald med en dybere krise. Krisen er der, ulykkesbringende for de fleste, og til at tage og føle på.

- Der kommer vanvittige tal frem fra alle dele af verden. Se bare på den tyske industriproduktion, der nærmest var i frit fald sidste år, sagde Gary Dugan på et pressemøde i København forleden. Han er investeringsdirektør i Merrill Lynch Global Wealth Management. Da Merrill Lynch i september sidste år bukkede under for finanskrisen, blev det opkøbt af det skatteyderpolstrede Bank of America.

Ifølge et referat i Børsen beskrev direktøren, hvordan 'verden' igennem de seneste knap 10 år havde opbygget et yderst skrøbeligt korthus bestående af lave renter, lav inflation, let tilgængelige kreditter og tårnhøje afkast på risiko.

"Det tog 10 år at bygge op og det faldt fuldstændig sammen på seks måneder. Men det er ikke slut endnu, og dem der siger, at vi er igennem oprydningen inden andet halvår tager fejl," sagde direktøren.

Og så kom det egentlige budskab:

"Regeringerne skal overveje vigtige finanspakker på mellem 2 og 5 pct. af BNP for at kickstarte økonomien og sætte skub i forbrugernes og virksomhedernes svigtende tillid".

Regeringerne skal gribe ind, for økonomier og produktion er ved at falde ned i et stort sort hul.

Danske Bank har også udsendt en prognose. Den viser at den danske industriproduktion i november måned 2008, hvorfra tallene nu foreligger, styrteddykkede med ikke mindre end 5,8 %. Banken havde ventet et fald på 0,5 %. Det tyder på et fald over en 12-måneders periode på ikke mindre end 20%. Et rekordstort dyk, frit fald som i den desperate og ligesom den danske

eksportafhængige tyske produktion.

Ser man på situationen globalt er der ikke et eneste land, som ikke direkte mærker virkningerne af den kombinerede finans- og overproduktionskrise. Og i (næsten) alle lande bliver arbejderne fortalt, at de skal spænde livremmen ind, så kommer der bedre tider igen.

Under den sidste dybe og langvarige verdensomspændende depression i 30'erne, i sidste århundrede, var der et enkelt land – men et stort land, med store råvareresourcer og en ung og målbevidst arbejdsstyrke, som undgik krisen – og midt i den almindelige

peprogram siden krigen' (det vil sige 2. verdenskrig) sammen. For nogle måneder siden vedtog den tyske forbundsdag en pakke på 172 mia. kr. Nu skal der pumpes 50 mia. euro (375 mia. kr.) yderligere ind i økonomien – i en blanding af skattelettelser, afgifts-sænkninger og omfattende investeringer i infrastruktur som veje, skoler og jernbaner. I den tilsvarende danske 'pakke', som nu drøftes, savnes afgiftslettelser og omfattende offentlige investeringer i den nedslidte infrastruktur. 70-100 mia. kr. forventes den danske at blive på. Det er meget stort, set i forhold til den langt større tyske økonomi.

Den kommende præsident Barack Obama har også løftet sløret for sin plan: Af de 700 mia. dollars er blevet afsat til den berygtede amerikanske 'redningsplan' for de gigantiske finansielle spekulationsforetagender, er halvdelen allerede brugt. Obama kalder sin plan en stimulationspakke, der skal redde eller skabe mellem 3 og 4 millioner

jobs i løbet af de næste to år, til udgangen af 2010, ikke mindst gennem infrastrukturinvesteringer i veje, broer og skoler. 90 % af disse jobs skulle blive skabt i den private sektor. Den amerikanske arbejdsløshed er nu oppe på 7,2 % og stadig kraftigt stigende – med alle de sociale konsekvenser i form af tvangsauktioner, sygdom og social deroute for millioner af mennesker, som det fører med sig.

De fleste regeringspakker betales ved offentlig gældsætning. De arbejdendes penge bliver kastet efter den syge kapital – og afdragene betales af de samme i årevis fremover.

Det er det fine system: Nogle tjener både på gynger og karruseller – nogle falder af begge.

elendighed havde stærk økonomisk fremgang fra det ene år til det andet: Den socialistiske Sovjetunion. Der var intet tidspunkt, bortset fra under Hitlers invasion, hvor økonomien ikke voksede og arbejdernes og befolkningens velstand ikke gik synligt og mærkbart frem.

Rusland af i dag er sammen med det pseudosocialistiske Kina allerede dybt indfanget i den kapitalistiske krites greb – sammen med de andre 'store' økonomier som USA og EU's.

Og regeringerne følger finanskapitalens vink og er i gang med at strikke den anden store bølge af redningspakker sammen – af bistandshjælpepakker til den kriseramte kapital, for at være præcis. Tyskland er i færd med at skrue 'det største økonomiske hjæl-

Det største bankrøveri nogensinde

Først fik bankerne 35 milliarder kroner i bistand. De er brugt. Nu skal de have 100 milliarder mere. Det er det største røveri i Danmarkshistorien siden Nazityskland tømte Nationalbanken

Efter mange gange at være gået forgæves, er SF nu kommet ind ad døren til den forligskreds af partier, der stod bag den første bankpakke i Danmark ganske få måneder tilbage. Villy Søvndal truede Anders Fogh med, at kom SF ikke med i forhandlingerne, kunne statsministeren glemme alt om forhandlinger om en EU- og euroafstemning. Derpå kom han med – og Søvndal erklærede, at man skulle glemme alt om hans sammenkobling af bank- og euroforhandlinger.

Det bliver nu ikke så let: Det ligner mest af alt et klokkeklart tilsagn om, at SF vil være med til en euroafstemning og agitere for afskaffelsen af den danske krone. Det er en af de små politiske *surprises*, der venter om hjørnet.

Bankerne mangler ikke penge

SF kan få lov til at sætte et beskedent aftryk på udformningen af den kom-

mende bankpakke, som partiet erklærer sig enig i er nødvendig – selvfølgelig af hensyn til dansk økonomis fremtid, befolkningens vel og velfærdssamfundets overlevelse.

Angiveligt er der brug for en ny bankpakke, tre gange større end den allerede opbrugte, for at sikre likviditet og udlån, for ellers vil hjulene gå i stå. Den første bankpakke var ifølge den konservative partiforkvinde og erhvervsminister Lene Espersen nødvendig for at sikre, at tab på udlån ikke førte til kollaps i hele den finansielle sektor. At en ny bankpakke kom på banen, næsten før blækket var tørt på den første, skyldes ifølge ministeren at selv ”sunde” virksomheder nu ikke kan få lån, fordi bankerne ikke har flere penge.

Problemet er imidlertid ikke manglende likviditet hos bankerne. Det er ren vildledning. For grunden til at bankerne er særdeles tilbageholdende med lån er, at Danmark nu er i alvorlig recession og udsigterne for industriel ekspansion og øget eksport er meget dystre. Det er Nationalbanken, der modsiger ministeren:

” *Stramningerne i 4. kvartal kan især tilskrives ændringerne i institutternes risikobedømmelse, herunder forventningerne til den generelle økonomiske aktivitet og udsigterne i specifikke brancher og virksomheder. Institutterne er blevet mindre risikovillige,*

hvilket har ført til stramninger,” skriver Nationalbanken.

Bankerne har pengene, men de vil ikke låne dem ud, eller kun på stramme vilkår, fordi de ikke tror ubehersket på virksomhedernes planer og projekter. I 2009 forventes bruttonationalproduktet at falde med 2 pct. – og eksportindustrien er lige nu inde i en ’historisk’ nedtur. Det er det som kølner lysten til udlån.

Ny bankpakke = Nyt røveri

På trods af den megen snak om bankkrise – og på trods af reelle tab på masser af tvivlsomme investeringer og transaktioner også hos de ’sundeste’ banker som Danske Bank – så går det ganske godt for bankerne. Hjælpepakkerne skæpper godt i kasserne, de har i vidt omfang væltet tabene over på kunderne, ikke mindst almindelige bankkunder, gennem betydelige forhøjelser på almindelige lån – og de vokser sig større af andres ulykke.

De krakkede banker er blevet opslugt for en slik af andre banker, som har vokset sig federe. De trives på konkurrencer – og da antallet af virksomheder, der går konkurs er rekordstort, overtages også rekordmange virksomheder af bankerne, der selvom de ikke må drive almindelig virksomhed, finder måder at kringlet det på. Hensigten er at sælge de krakkede virksomheder med sorfortjeneste, når markederne igen bevæger sig opad.

Nu vil Fogh og hans brede flertal med SF gøre det endnu lettere at være bank i Danmark. Den ny bankpakke vil være på et sted mellem 70 og 100 milliarder kroner. Det nærmer sig Danmarkshistoriens største røveri.

Lukkede døre

Når det betyder så meget for SF at være med i forhandlinger, hænger det sammen med, at den danske lovgivningsproces har forandret sig, ikke mindst under Nyrop og Fogh. Lovgivning bag lukkede døre er blevet en slem vane for ’det danske demokrati’.

Det foregår på den måde, at en kreds

Januarudsalg hos SF

Der er storudsalg hos Socialistisk Folkeparti. Modstanden mod en euroafstemning er tilsyneladende solgt til gengæld for en plads i den forligskreds, der i dybeste fortrolighed og absolut uden offentlig debat er i gang med at sende milliarder af kr. til de danske banker efter at den første bistandshjælp på 35 milliarder er brugt – uden at nogen for noget at vide om til hvad.

Det reformistiske partiprogram, som partiet gik til valg på i 2007, er smidt på spotmarked, og alle henvisninger til socialisme skal væk. Der

skal ikke herske den fjerneste tvivl om – hvis der nogensinde har gjort det – at Socialistisk Folkeparti er et pænt borgerligt-reformistisk parti.

Analysen hos Villy Søvndal of Ole Sohn er, at hvis De radikale og socialdemokraterne er med i en forligskreds, så bliver SF også nødt til at være det, af hensyn til deltagelsen i en kommende regering. Det gælder derfor også kommende forlig om en skattereform, der ventes gennemført i foråret, og en afskaffelse af den danske krone.

Topskattevagt foran folketinget

FredsVagten foran Christiansborg, som hver dag har protesteret mod dansk krigsdeltagelse siden krigen mod Afghanistan startede i 2001, bliver nu udfordret af en såkaldt Skattevagt, der siger den hver eftermiddag vil demonstrere for fjernelse af topskatten.

Ifølge initiativtageren Rasmus Jarlov består gruppen af 45 personer, der 'alle hader topskat'.

Den 29-årige Jarlov er en velkendt reaktionær folketingskandidat for De konservative. Han har tidligere gået til kamp mod Ungdomshuset og mod at Pumpehusvej i Sydhavnen blev til Thomas Koppels Allé.

Det sorte initiativ er blevet velvilligt modtaget i Ekstrabladet og Børsen, der undgår at fortælle om Jarlovs og hans venners politiske tilhørsforhold.

af villige partier i hemmelighed sætter sig sammen og udpønser et forlig, mens det skal skjules, hvad der tales om. Det er blevet den almindelige måde at arbejde på, og mange forlig har tilsyneladende ingen udløbsdato. Partierne binder hinanden med f.eks. vetoret på kommende ændringer hen over folketingsvalg uanset regeringens sammensætning.

Partier udenfor en forligskreds har ingen indflydelse på lovgivningen. Og den åbne proces, der er beskrevet i Folketingets forretningsorden, bliver sjældent brugt.

Det er det spil, som nu er i gang – og det er det samme, som vil blive brugt ved næste trin i regeringens store plan for at løfte Danmark ud af krisen – topskattelettelse, skattelettelse til de rige.

Stop blodbadet på Gaza – boykot Israel

Boykot Israel kampagnen

Endnu engang udsættes den palæstinensiske befolkning for blodige massakrer fra besættelsesmagten Israel. I Gaza er indtil nu er 850 mennesker blevet dræbt af den israelske militærmaskine og 3500 såret. Der er tale om voksne og børn, unge og ældre.

Zionismens målsætning er udviklingen af et Storisrael på basis af kolonisering, etniske udrensninger, fordrivelser og militærmassakrer i hobevis. Et racistisk Israel båret af en zionistisk ideologi, der ikke regner palæstinenserne liv for noget. De seneste bombardementer med masse mord på flygtninge i FN-skoler i Gaza og angreb og drab på nødhjælpsfolk og ambulancer sætter kynismen i relief.

Samtidig med belejring og massakrer på den palæstinensiske befolkning i Gaza udbygger Israel sin illegale besættelse med nye bosættelser og apartheidmuren på Vestbredden.

Som tidligere ser ”verdenssamfundet” passivt til, mens zionismen slakter palæstinensiske menneskeliv.

Staten Israel er en vigtig allieret for imperialismens interesser i Mellemøsten. Det er ikke fra den side, man skal forvente solidaritet med Palæstinas befolkning. Det er fra verdens befolkninger, at presset på zionismen skal komme.

Derfor er det på høje tid, at man intensiverer boykotten af Israel, både økonomisk, politisk og diplomatisk. En boykot Israel-kampagne på verdensplan i stil med boykotten af Sydafrika under apartheid-tiden.

Boykot alle israelske varer! Afbryd de diplomatiske forbindelser til Israel! Send ambassadøren ud af landet straks! Mød op til protestdemonstrationer! Støt den palæstinensiske befrielseskamp!

10. januar 2009

Efter protesten mod Israels invasion af Gaza ved den israelske ambassade

Politiet indfangede tilfældige demonstranter

Af Per Selmer

Om politiets indfangning af tilfældige demonstranter og andre på hjemvejen på Hellerup Station søndag aften 4. januar 2009 efter demonstrationen ved den israelske ambassade i protest mod Israels invasion af Gaza.

Efter demonstrationens afslutning var jeg blandt de tilfangetagne på Hellerup station. Jeg gik på det tidspunkt alene, fordi den kammerat, jeg havde været sammen med, på grund af kulden var gået hjem lige før Annisettes afsluttende sang.

Da jeg på hjemvejen var kommet til Hellerup station og gik langs med stationsbygningen imod nedgangen til perontunnelen lidt længere mod nord, kom pludselig et par store køretøjer med høj hastighed sydfra ad Ryvangs Alle og drejede til venstre omtrent vinkelret ind mod stationsbygningen på det sted, hvor jeg befandt mig. Det har måske været den slags, I kalder "letpansrede mandskabsvogne, de såkaldte transitter", i hvert fald var det, så vidt jeg kunne se, en slags store, lukkede lastbiler med et tungt jerngitter på størrelse med en fabriksport monteret som påkørselstruende våben på forenden.

Da jeg troede, de havde til hensigt at mase mig og andre på fortovet ihjel mellem jerngitteret og stationsbygningens mur, og da jeg på grund af knæene ikke kunne løbe meget hurtigt mod nord de sidste 10-15 meter til perrontunnelen, flygtede jeg i stedet op på trappestenen til en mindre dør på siden af stationsbygningen.

Ét eller få sekunder senere var der mange mennesker på trappestenen, og en af jerngitterlastbilerne stod med gitteret imod os tæt øst for trappestenen, mens politibetjente i hjelm og visir

spærrede syd og nord. En af betjentene beordrede os til at sidde ned på trappestenen; da jeg spurgte: Er jeg anholdt?, svarede han ikke. Der kunne dog ikke være tvivl om den fysiske realitet, at vi var taget til fange; klokken var da 18.30.

Desværre nåede jeg ikke at tælle, hvor mange tilfangetagne der var på og lige omkring trappestenen, men vi var måske 10-15 personer, de fleste så ud til at være et par generationer yngre end jeg, nogle i teenagealderen og nogle formentlig i tyverne. Ikke alle havde overhovedet været til demonstrationen, en pige fortalte for eksempel, at hun sammen med en kammerat var kommet for sent, og de derfor kun havde nået at gå et lille stykke fra Hellerup station ned ad Ryvangs Alle, før de opdagede, at demonstrationen var forbi, og begyndte at gå tilbage til stationen.

Efter et stykke tid begyndte politibetjentene at føre de tilfangetagne fra trappestenen væk én ad gangen. Da det blev min tur, blev jeg ført omkring ti meter væk, hvor jeg ved siden af et par holdende biler blev visiteret i alle lommer. På det tidspunkt kunne man se, at der var blevet stillet et ståltrådshegn op i en stor bue fra stationsbygningen ud på stationspladsen, så vi var fanget inden for dette hegn.

Langs indersiden af hegnet stod nogle børn, så vidt jeg kunne se i 10-12 årsalderen; de var øjensynlig også taget til fange. Uden for hegnet stod mennesker, som ikke var blevet fanget, og derfor var på så fri fod, som man kan være det under de i nutiden herskende

Anholdt af politiet ved Hellerup station efter demonstrationen ved Israels ambassade 4. januar 2008.

Foto: Freddy Hagen – kulturudveksling.dk

forhold. Nogle af dem fotograferede; man må håbe, de har fået nogenlunde tydelige billeder, selvom det var blevet mørkt.

Efter at have gennemrodet alle mine lommer satte betjenten plastichåndjern på mig bag ryggen og førte mig hen til en lang række af tilfangetagne, hvor hver fange sad på jorden imellem den bagved siddendes spredte ben, alle med plastichåndjern om håndleddene bag ryggen. Da jeg dels på grund af knæene, dels på grund af plastichåndjernene ikke kunne sætte mig, hejsede betjenten mig ned mellem den senest ankomnes ben. Hurtigt efter blev mange flere anbragt foran mig.

I begyndelsen gik det nogenlunde, men efter et stykke tid gjorde det meget ondt i knæene, så jeg rystede og forsøgte at bevæge knæleddene, hvilket jeg dog ikke kunne i den påtvungne stilling. Manden foran mig, en flink fyr i 30-årsalderen, råbte til betjentene, at den gamle havde ondt; et par gange kom de og kiggede, og til sidst flyttede de mig hen til stationsbygningens mur, lige i nærheden af trappestenen, hvor jeg først var blevet fanget. Her kunne man læne sig til muren og bevæge knæene lidt. Her sad også nogle få andre fanger, men de fleste var i den lange række.

Palæstina bag gardinet:

Etnisk udrensning i skyggen af vestligt tabu

Af Mik Eriksson

"Israels voldelige oprindelse tegner fortsat landets politiske og territoriale dynamik i dets forhold til Palæstina, og som den helt overlegne part i striden – og den historiske kilde til volden – må de afgørende træk komme inde fra Israel selv."

Nafeez Ahmed

folk på jorden kan mærke dem. De enkelte bomber i klyngen er fyldt med 1200 små pile (flechettes se billede), der

Efter "et stykke tid" – uret og mobilen kan man jo ikke se med hænderne lænket på ryggen – blev vi ført til en vogn, som skulle transportere os til en politistation. Men først efter endnu en gennemrodning af alle lommer; så fik man et papir, vistnok med notater fra den betjent, som havde udspurgt om navn, adresse, person- og telefonnummer, stukket i frakkelommen, uden selv at kunne se det. Tidligere, oppe på trappestenen, havde jeg hørt en betjent sige til en anden, at de skulle skrive 18.40 på sedlerne; det er ti minutter senere end den faktiske tilfangetagelse, som jeg før plastichåndjernene nåede at se var 18.30.

I vognen var vi syv personer, og vi blev bevogtet af to betjente. De syv fanger var et barn, en gammel og fem unge. De to betjente var en kvindelig, som virkede relativt civiliseret, og en mandlig, som på et tidspunkt ret groft masede en tilfangetagen dreng ned i et mellemrum mellem sæderne foran i vognen; grovheden ville muligvis være fortsat, hvis ikke en meget modig og bevidst pige havde sagt, at hun var i stand til at genkende betjentens ansigt og om nødvendigt ville anmelde ham.

På politistationen et sted på Amager blev vi først stillet ind i en slags gård, hvor vi var låst inde bag en elektrisk gitterport. Så blev jeg ført ind i bygningen, hvor jeg for tredje gang den dag blev undersøgt i alle lommer, denne gang endnu mere grundigt end de to første gange, for efter at plastichåndjernene var klippet af, skulle de have frakken helt af mig, tog alt ud af lommerne og lagde det på bordet, fotograferede mig og gav mig derpå frakken og tingene igen. Til sidst førte en betjent mig uden for bygningen en anden vej, end jeg var kommet ind, så jeg ikke kunne se, hvad der skete med de andre fanger, og sagde, at jeg var løsladt, og at der ikke var nogen sigtelse.

Jeg spurgte:

- *Hvad blev jeg taget til fange for?*

- Politiloven.

- *Er det det samme som politivedtægten?*

- Nej, politivedtægten findes ikke mere. Politiloven er noget forebyggende. Det blev jeg ikke klogere af.

Klimaet omkring Israels overgreb er ved at ændres, efter at tre FN-skoler har været bombemål, men som den eneste fik Tyrkiets premierminister Erdogan skudt ind i primetime, at Israel selv brød våbenhvilen den 4. november og dræbte seks palæstinensere. Det var samme dag, Obama vandt valget i USA, og verden kiggede den anden vej.

"You have to leave your home, we will attack it."

Telefonopkald til tusinder af Gazas indbyggere

En lille håndfuld reportere i Gaza sætter livet på spil og trods Israels blackout. Så længe det varer – for det kan nemt gå dem, som det gik de journalister, der blev dræbt i Bagdad i 2003. De to invasioner har også flere ligheder: Begge er testområde for nye våben, begge er rettet mod et område med råstoffer, og begge konflikter har kostet mange flere civile ofre end militære.

Selv redningsfolk er i skudlinjen, endda live på Al Jazeera. 21 er døde indtil nu. Kanalen viser også børn skudt af snigskytter og vidner fra massakrer. Seks familier blev tvunget ind i et hus, der derefter blev bombet. TV2 har en øjenvidneberetning om lig i gaderne. Læger vidner om våben rettet mod civile, blandt andet DIME- og klyngebomber.

Flere blogs med kilder inden for murene beskriver disse bomber. Man kan se klyngebomberne på tv-billederne, men

må opereres ud af ofrene, hvis de overlever.

Andre bloggere og ngo'er bekræfter billedet og Israels anvendelse af meget voldsom bombing, også af markedspladser og nær hospitaler. Den canadiske fredsvagt Eva Bartlett bekræfter bombing af et hus, hvor israelerne havde indespærret civile. Samtidig gennemhuller frivillige læger Israels søforklaringer om, at nødhjælp bliver sendt ind samtidig med tropperne. Det medicin, der kommer igennem, er som en dråbe i havet, siger lægen Natalie Abou Shakra fra International Solidarity Movement.

Andre blogs fokuserer på, at Gaza efter Hamas' udbrud fra den Palæstinensiske Autoritet (PA) er blevet til slagmark på grund af de gasressourcer, der findes ud for landstriben. Det engelske BG Group havde med Hamas en aftale om udvinding af gassen, efter PA blev smidt ud af Gaza. Samtidig lavede Israel en foreløbig gaskontrakt med Ægypten til en værdi af 2,5 milliarder dollars. Bloggerne spørger hermed, om Israel ikke har god grund til at håbe på en overtagelse af Gazas gas, hvis sejren bliver "Støbt i bly", altså permanent, som operationens navn antyder.

"Operation Cast Lead" indledtes under lysfesten Hannukkah, hvor en kendt sang handler om en snurretop støbt i bly. Den firkantede top er en slags terning i et spil om mønter eller slik.

Dansk flagparti til zionistdemo for folkemord

Danske zionister demonstrerede deres støtte til det israelske folkemord i Gaza ved en uhørt provokatorisk demonstration på Rådhuspladsen i København den 10. januar.

Mens der over hele blev demonstreret mod den israelske massakre i Gaza lørdag den 10. februar – med mere end 100.000 på gaden i London og store demonstrationer i mange andre hovedsteder og storbyer – søgte zionisterne i Danmark at tiltrække sig opmærksomhed med en demonstration til støtte for Israels folkemord på Rådhuspladsen i København.

Dansk Zionistforbund indkaldte 'sammen med andre pro-israelske organisationer' medlemmer og sympatiserende til demonstrationen under overskriften 'Israels ret til at forsvare sig'.

Blandt de pro-israelske organisationer, der støttede folkemordsdemoen, var Dansk Folkeparti, som stillede med udenrigsordføreren Søren Espersen, kendt for sin 200 pct. støtte til Israel uanset hvad. I dagens anledning udskiftede det dannebrogssvingende parti flaget med det israelske, mens zionisterne svingede med små dannebrog af papir.

Også politikere fra regeringspartierne fandt vej til demonstrationen, som trods masser af omtale ikke formåede at samle mere end 3-400 mennesker.

I indkaldelsen hed det: *"Hele Israel er ansvarlig for hinanden. Vi er alle ambassadører. Israel har brug for os nu, og vi skal være der for dem."*

Dansk Zionistforbund plejer ellers at beskrive sig selv som *'partipolitisk uafhængig forening, der arbejder for at fremme en sober og alsidig information om Israel'*.

Det var glemt.

Demonstrationen ville udviske billedet af et Israel, der slagter kvinder, børn og mænd i tusindvis, som bomber FN-

skoler, ambulancer, moskeer og definerer alt som militære mål. På den ulovlige krigs dag 13 den 6. januar er mindst 772 palæstinensere dræbt og minimum 3200 såret. Hundreder af børn er dræbt, mens Israel påstår, det tager størst mulige hensyn til civile, og forhindrer journalister i at rapportere om blodbadet.

Til sammenligning har der været tre dræbte på syv år i den israelske grænseby Sderot, som er ramt af raketter fra Gaza. At sikre et stop for raketter er Israels vigtigste, men falske krigsbegrundelse for en angrebskrig, der intet har at gøre med 'retten til selvforsvar'. Det er palæstinenserne, som har den ret ifølge international lov.

Israel og jøder skulle fremstå som forfulgte

Men demonstrationen havde endnu et formål: At fremstille Israel og jøder som den forfulgte og uskyldige part i konflikten. Zionisterne og den øvrige danske højrefløj, der støtter den israelske aggression, ville fremprovokere et sammenstød med pro-palæstinensiske aktivister eller den vrede arabiske indvandrerungdom.

De har i deres propagandakrig brug for noget, der kan fremstilles som *'voldelige overfald på jøder'*.

Zionist-demonstrationen var simpelthen en provokation og et forsøg på et modtræk mod den stærkt voksende protestbevægelse mod den israelske ter-

Dansk Flagpartis Søren Espersen i hjerteligt nationalt møde med overrabbiner Bent Lexner under zionistdemonstrationen for Israels folkemord i Gaza på Københavns Rådhusplads 10. januar 2009. Lexner med dansk flag i hånden og Espersen med israelsk i lommen. Racisme og zionisme i ubrydelig alliance

ror og besættelse, der over hele landet vedblivende demonstrerer for at tvinge Israels aggression til ophør.

Højrefløjens medier som netstedet 180 Grader reklamerede på forhånd med, at *'venstrefløjen vil tage krigen hjem'*. *"Der er tilsyneladende lagt op til vold og ballade i København på lørdag, hvor pro-palæstinensiske danskere truer med at ødelægge en pro-israelsk demonstration."*

Dagen før demonstrationen, hvor en stor demonstration med omkring 4000, indkaldt af de palæstinensiske organisationer, fandt sted på Rådhuspladsen, bragte Jyllands-Posten en dramatisk historie om en evakuering af den jødiske synagoge i Krystalgade i København. Bestyrelsesmedlem i zionistforbundet Claus Bentow påstod, at kamp-

klædte betjente skulle have afbrudt en gudstjeneste i synagogen med en bekendtgørelse om, at de ikke kunne garantere jødernes sikkerhed. Derefter var synagogen angiveligt blevet evakueret. Det er imidlertid blevet afsløret som lodret løgn. Der eksisterede ingen trussel om angreb på synagogen.

De danske zionisters taktik er helt i tråd med den israelske: løgn dynget på løgn.

Reaktionær fælde

Den zionistiske manøvre blev gennemskuet, og solidaritetsbevægelsen mod palæstinenserne ville ikke have et slag med tilhængere af folkedrab. F.eks. opfordrede initiativet Stop Terrorkrigen til, at alle, der ville have solidaritet med palæstinenserne og Gaza, ikke lod sig 'lokke i den reaktionære fælde' og i stedet måtte afvise provokationen og lægge kræfterne i at styrke solidaritetsbevægelsen – og dermed sikre endnu bredere markeringer og endnu større pres på Israel for at trække sig tilbage og på den danske regering for at fordømme det israelske folkemord.

Enkelte vrede moddemonstranter, især fortvivlede og frustrerede unge med palæstinensisk baggrund, dukkede op ved demonstrationen, hvor et enormt politiopbud var opmarcheret. Men det kom ikke til angreb på zionisterne eller politiet.

Efter zionisterne havde sluttet, gik de unge palæstinensere rundt i gaderne i en form for protest, indtil politiet igen fik lejlighed til at vise sin hårde linje over for indvandrerungdommen. Man arresterede simpelthen 78 unge, heraf 30 mindreårige. De fleste anholdelser betegnede politiet som 'præventive'. 72 blev løsladt samme aften.

Protest ved folketingets åbning

Fordøm Israels massakre på Gaza

Ved folketingets genåbning efter juleferie tirsdag den 13. januar demonstrerede tusinder mod Israels brutale angreb på palæstinenserne og krævede at den danske regering tager klar afstand fra bombardementer og invasion som den svenske og norske.

Der blev demonstreret i Aalborg, Sønderborg, Esbjerg og Odense. Den største demo i Danmark indtil nu gik fra Rådhuspladsen (foto) til Christiansborg. ca. 7000 deltagere. Efter demonstrationen blev ca. 100 anholdt.

Politiet frygter voldelige zionister

Af John Ekebjærg Jakobsen

De danske zionister havde lørdag indkaldt til demonstration.

"Israels ret til at forsvare sig," lød parolen.

Vi besluttede, at vi ville tage ind med vores bannere fra de sidste ugers demonstrationer;

"Gaza bløder"

"Gazas børn græder"

"Stop Israels terrorbomber"

stod der på bannerne.

Vi kom ind på Rådhuspladsen – med to cykler og bannerne bundet til cyklerne.

Vi mødte en mangeårig aktivist, som var på vej til mindehøjtidelighed for Gert Petersen.

Vi snakkede lidt med ham, om det nu var klogt at pakke bannerne ud.

Inden vi nåede at snakke færdig, kom der to betjente, fulgt af et par civile, og bad os følge med til en poli-

tibil uden for Rådhuspladsen.

De ville gerne have vores navne og vores bannere – i henhold til politiloven!

Politiet blev spurgt om, hvad det var for en politilov, de henviste til.

Dette kunne de ikke svare på.

Vi fulgte alle tre med over til politibilen.

De fik vores navne, og de konfiskerede vores bannere – uden at pakke dem ud!

Vi spurgte flere gange, hvad der var grunden til denne konfiskation.

De fortalte så, at man var bange for, at bannerne kunne provokere folk og derfor skabe voldelige situationer.

Vi må derfor konkludere, at det danske politi er bange for, at de danske zionister er voldelige!

Indlæg på Modkraft

Samaritten rykker ud

Først måtte det lille svenske familie-firma Samaritten, der bød på og vandt udliciteringer af ambulancedriften i tre danske regioner, rykke ud af Region Midtjylland, fordi finansieringen manglede, og derpå af Region Sjælland, angiveligt fordi en overenskomst med 3F ikke var faldet på plads.

Samarittens manglende finansieringsgrundlag vil betyde en regulær katastrofe, hvis selskabet går ned, mens det forestår ambulancekørslen i en region. Derfor har også politikerne i Region København besluttet at droppe det svenske selskab.

Konsekvensen bliver sandsynligvis, at Falck og Københavns Brandvæsen igen er på banen, Falck i en stærkere monopolstilling end nogensinde. Skandalen om ambulancekørslen er blot den seneste privatiserings- og udliciteringsskandale af en snart uendelig række.

Nedturen bliver dyb

Dansk eksport er ramt af det største fald siden anden verdenskrig, bygge-riet er nærmest gået i stå, og det private forbrug, erhvervslivets investeringer og boligmarkedet viser stor nedgang. Arbejdsgiverorganisationen Dansk Industri konstaterer, at dansk økonomi er inde i et historisk kraftigt tilbageslag.

En ny økonomisk prognose fra DI forventer, at recessionen betyder et direkte fald for BNP – bruttonationalproduktet – på 2 pct. i år. I løbet af året forventes den officielle arbejdsløshed mere end at fordobles, fra 52.000 nu til 120.000. Næste år forventer DI en yderligere stigning til 150.000.

Men det kan også blive værre. 4 ud af 10 virksomheder melder om finansieringsvanskeligheder.

DI vil benytte de dystre udsigter til at fremme mere bankstøtte, skattereform og arbejdsmarkedsreform – på det store flertals bekostning.

Norge: Togstop for Palæstina

Faglig aktion for Palæstina: To minutters stilhed på skinner.

Mens den danske presse har omtalt gadekampe i Oslo, som var udløst af en provokerende pro-israelsk demonstration, har den helt undladt at omtale den brede solidaritetsbevægelse med Palæstina, der torsdag den 8. januar drog titusindvis af mennesker i fakkeltog i mange byer over hele landet. Alene i Oslo skønnes der at have været 40.000, der krævede fred. Lørdag den 10. januar demonstreredes igen ved Stortinget.

I Norge er Palæstina-solidariteten omfattende og militant. De to norske læger Mads Gilbert og Erik Fosse, der siden nytår har arbejdet i et helvede af døende og lemlæstede på det største hospital i Gaza By, har givet rystende rædselsberetninger om situationen, der er gået gennem verdenspressen, og har inspireret til et øget solidaritetsarbejde med palæstinenserne.

De norske solidaritetsprotester torsdag indledtes med en markant faglig aktion: Samtlige persontog over hele landet stod stille i to minutter ved nærmeste station kl. 16 torsdag eftermiddag – til minde om ofrene for den israelske aggression mod Gaza.

Fra højtalerne lød det:

”Dette er en melding til de rejsende fra lokomotivføreren: På baggrund af den aktuelle situation i Gaza har Norsk Lokomotivmannsforbund, som organiserer alle lokomotivførere i Norge, besluttet at udtrykke sin solidaritet med det palæstinensiske folk. Dette sker ved, at alle tog i Norge i dag får et forlænget stationsophold på to minutter omkring kl. 16.00. Vi kræver en umiddelbar tilbagetrækning af israelske tropper fra Gaza! Tak for Deres forståelse.”

Norsk Lokomotivmannsforbund NLF's hjemmeside forklarer yderligere om aktionen:

Norsk faglig solidaritet med Gaza

Det norske Fagforbundet - nærmest svarende til 3F og norsk LOs største forbund – har taget meget klar afstand fra Israels aggression mod Gaza, dets terrorbombardementer og krigsforbrydelser. På dets hjemmeside opridser det sin stilling og sit solidaritetsarbejde. Det hedder bl.a.

Fagforbundet mener at det for alle parter er vigtigt at huske

- Det er en 60-årig historie og konflikt mellem to folk som ligger til grund for dagens situation

- Der er forskel på den stærke og den svage part: Israel som okkuperer, Palæstina som okkuperet

- Dette er ikke en religiøs konflikt, men en kamp om land og vand og ret-

tigheder over et lille landområde

- Kritik af Israel som okkuperationsmagt er ikke udtryk for antisemitisme

Fagforbundet vil i det videre arbejde lægge vægt på

- At sætte Palæstina på dagsordenen i internationale fora hvor Fagforbundet deltager

- Deltagelse i folkelige netværk i Norge/Palæstina (f.eks. venskabsby-samarbejde)

- At samarbejde med palæstinensiske organisationer/lokalmiljøer

- At købe palæstinensiske varer

- At støtte projekter i samarbejde med Norsk Folkehjelp

- At informere/skole tillidsvalgte og medlemmer

”Forbundsstyrelsen mener, at det er vores pligt som fagorganiserede at reagere over for den nedslagtning af civile, vi nu er vidner til”.

Det er en model for faglig aktion, der inspirerer til lignende aktioner verden over.

Derfor har den danske offentlighed ikke hørt et ord om den.

- At besøg er lige så vigtig som pengestøtte (folk til folk-samarbejde)

Fagforbundet vil også sætte et kritisk søgelys på

- Multinationale selskaber som støtter Israel

- Israelske selskaber på det norske marked (eks. iMDSOft i norske hospita-ler)

- Israelske varer fra besat område
- Pensionsfondens investeringer i israelske selskaber

Fagforbundet har vedtaget at støtte Norsk Folkehjelps arbejde i Gaza/Palæstina med 500 000 kroner.

www.fagforbundet.no

Med Gurli på sightseeing

Blandt dagcentrets mange brugere er der også en lille, undselig skikkelse ved navn Gurli, som er lidt distræt og lidt meget dement. Hun er derfor meget usikker og tilbageholdende.

Jeg har den fornøjelse et par gange om ugen at hente hende på hendes bopæl, hvilket er i et villakvarter i 2300 Kbh. S. I modsætning til de fleste er hun sjældent parat ved havelågen til den aftalte tid, så jeg går en tur i baghaven, ind ad bagdøren og hjælper hende med frakken. Rutetids-punkterne er tilrettelagt efter, at Gurli behøver tid ved låsning af døren. Nøglerne skal findes, nøglehullet ligeså, og når nøglerne efterfølgende er puttet i tasken, så skal de lige tjekkes, at de stadig er der. Jeg sørger for, at tasken bliver lukket, så de ikke falder ud igen.

Gurli er et ualmindeligt kærligt væsen, som elsker at give et smil og få et knus, og hun vil mindst af alt gøre andre fortræd. Når hun således er kommet op i bussen, har hun svært ved at vælge sig en plads.

I passagerspejlet kan jeg ligefrem se, hvordan tankerne farer gennem Gurli's hoved, inden hun bestemmer sig:

Kan jeg sætte mig der? Nej, der plejer Carl vist at sidde.

De andre passagerer, der i forskellig grad er blevet lidt utålmodige, hjælper hende gerne med at anvise en plads. Derefter futter vi videre og opsamler de øvrige på turen.

Inden vi lander på centret, melder jeg telefonisk, hvornår vi er fremme, så de to kollegaer, der skal tage imod brugerne, kan stå parat med smil, knus og det nødvendige antal rollatorer. I denne kolde tid er det ikke en speciel populær tjans, så det er ofte, de ikke er klar – eller der måske kun er én til modtagelse. Som chauffør er det min opgave at betjene liften bagerst i bussen.

Forleden havde jeg netop liftet to passagerer ned, hvorefter jeg konstaterede, at den ene kollega, der tog imod, havde ladet døren til bussen stå åben. Med en smule irritation over, at

varmen nu med sikkerhed var lukket helt ud af bussen, steg jeg ind og påbegyndte andenturen.

Nu er det sådan, at jeg selv er kommet godt op i alderen og har påført mig den egenskab, at jeg i ensomme situationer sagtens kan finde på at snakke med mig selv. Det er uvist, hvorvidt jeg har siddet og brokket mig over den manglende kollega ved modtagelsen, kommenteret pigernes vinterpåkledning eller højlydt fremkommet med andre kommentarer.

Da jeg havde overstået turen og parkeret bussen, begav jeg mig ind i centret for at varetage mine funktioner her. Karen, som sad ved bord med Gurli og to andre, vinkede ivrigt til mig. Jeg gik naturligvis og spurgte de

damer, hvormed jeg kunne være til tjeneste. De tre af dem snakkede ivrigt i munden på hinanden, mens Gurli helt efter bogen ikke mælede et ord. Sagens kerne var:

- Gurli har kørt to ture.

Jeg var uforstående. Hvilke ture snakkede de om? Var de

damer utilfreds med, at Gurli havde været på flere udflugter end dem selv? Nu faldt tiøren. Jeg måtte spørge Gurli direkte:

- Kom du ikke af, da vi første gang var på centret?

- Næh, bekræftede hun.

De tre øvrige damer kiggede meget misbilligende på mig, så jeg måtte rette misforståelsen ud med forklaring om, at vi jo må sikre, at der det fornødne personale ved modtagelsen, så det ikke gentager sig. Langsomt blødte de op.

Den næste tanke, der slog mig var, hvad jeg havde siddet og bavlet med mig selv om, mens vi var alene i bussen. Det kunne jeg ikke genkalde. Gurli virkede da også fuldstændig uberørt.

Det gik hverken værre eller bedre, da min chaufførkollega dagen efter kunne fortælle mig, at han havde glemt at aflevere Gurli på hjemturen, hvilket igen forårsagede en omvej for den kære dame.

Reno

Ofre for Israelske bombninger af Gaza

Ga Af Tomas

*Det der sker for øjeblikk
Billederne af palæstinensiske børn med
Jeg synes det internationale samfund br*

*Definitionen på en slyngelstat er en stat som har ma
rig og pådrager civilbefolkningen un
Vi burde lægge dem totalt på is
Jeg bilder mig ikke ind at Hamas er guds bedst
En dræbt israeler for hver hu
Hamas hjemmelavede raketter mod det ny*

*Israel bedriv
Bomber hospitaler
Terroriserer
Tænk hvis styrkefor
At det var Tel Aviv som ble
At det var israelske børn som
Så ville piben f
Så var det Hamas som begik krigsforbrydelser, o*

*Jeg synes det er svært at
Hele staten bygger på nogle løgne om at jøderne in
Sandheden (hvis man kan tale om en sådan) er sna
palæstinenserne fra deres fædreland, og saboteret eth
stat på
Hamas er israel*

*Jeg tænker at hvis der nogensinde skal blive fred m
sterke part yde kompensation juridisk og økonomisk
respektere 1967 grænserne og gøre Jerusalem til
Endelig skal muren rives ned. Alle bosættelser skal b
for valget mellem at være fredelige israelske borgere
forl
Ellers bliver d*

GAZA

Dalgaard

et i Gaza er forferdeligt.
 d granatchok er næsten ikke til at bære.
 urde klappe pengekassen i overfor Israel.
 asseødelæggelsesvåben, sætter alle resolutioner overhø-
 ødige tab – Sådan en stat er Israel.
 i stedet for at handle med dem.
 te børn men styrkeforholdet er alt andet end lige.
 ndrede dræbte palæstinensere.
 este militære isenkram – Made in USA.
 er statsterror.
 og beboelsesblokke.
 befolkningen.
 holdet var omvendt.
 ev bombet 50 gange hver nat.
 blev båret døde ud af ruinerne.
 å en anden lyd.
 g verdenssamfundet som stod sammen med Israel.
 t have sympati for Israel.
 mmigrerede til et næsten mennesketomt ørkenland.
 rere at Israel som en anden gøgeunge har fordrevet
 øvert forsøg på at stable en levedygtig palæstinensisk
 benene.
 lernes opfindelse.
 ellem israelere og palæstinensere må Israel som den
 til de fordrevne palæstinensere og som et minimum
 en hovedstad for både israelere og palæstinensere.
 ulldozes, og den yderste religiøse højrefløj stilles over-
 eller skride tilbage til det USA mange af dem har
 adt.
 er aldrig fred.

11. januar 2009

Warszawa 10. januar

250.000 Madrid 11. januar

10.000 i Venezia 10. januar

40.000 i Oslo 8. januar

Stop det zionistiske barbari nu!

De zionistiske herskere i Israel, agenter for imperialismen i Mellemøsten, har endnu engang udgydt det forsvarsløse palæstinensiske folks blod. Mere end 500 mennesker er blevet dræbt og mere end 2500 såret under det omfattende angreb udført med krigsfly, tungt artilleri og bombardementer.

Trods protester og advarsler fra det arabiske folk og folkene i hele verden har de zionistiske mordere nu iværksat en landoperation i Gaza.

De, der dræber børn, de, der bevidst bomber steder for gudsdyrkelse, som er hellige for folk, de, der ikke viger tilbage for at såre millioner af menneskers følelser, de, der fortsætter en hidtil uset statsterror, snakker om 'kamp mod terrorisme' og 'beskyttelse af den civiliserede verdens værdier'.

Hvad er det, der får dem til at handle så skruppelløst? Hvor får de dette mod fra?

Svaret ligger i beslutningen (eller i realiteten ikke-beslutningen) fra FN's Sikkerhedsråd. De, der prædiker om demokrati og menneskerettigheder, kunne ikke selv engang fordømme de ugerninger, der udføres af det morderiske zionistiske regime i Israel. Selv de israelske militærtalsmænd kunne i en udtalelse om deres overgreb erklære, at repræsentanterne for den vestlige imperialisme har erklæret, at disse har karakter af en 'forsvarskrig'.

Israel opmuntres af tavsheden fra de imperialistiske regerings side, og fordi der ikke eksisterer nogen mulighed for, at de tager konkrete forholdsregler imod dets angreb.

Det skyldes, at den kapitalistiske og imperialistiske verdens største tyranner dominerer FN og er de samme kræfter, som står bag de zionistiske besættelse.

Derfor kan intet forventes af disse 'forkæmpere for demokrati og menneskerettigheder'.

Som de har gjort det i de sidste 60 år, vil palæstinenserne ranke ryggen og slå tilbage.

De arabiske og muslimske befolkninger i Mellemøsten ville vælte deres kollaboratorherskere, hvis de virkelig vil hjælpe deres palæstinensiske brødre. Det er på tide at råbe ud over tagene, at det ikke er muligt at vende sig imod de zionistiske rædselsgerninger i Palæstina, samtidig med at man samarbejder med USA.

Vi, Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer (IKMLPO), opfordrer alle arbejdere og arbejdende samt progressive og demokratiske kræfter i verden til at vise solidaritet med det palæstinensiske folk, der kæmper imod det zionistiske tyranni, og til at tage initiativer med henblik på:

- at regeringerne iværksætter sanktioner imod Israel, nedfryser de diplomatiske forbindelser og opsiger samarbejdsaftaler.
- en international fordømmelse af denne krig imod Palæstinas folk.
- at understøtte de verdensomspændende massedemonstrationer for at kræve en afslutning af den israelske militære aggression.

Vi opfordrer til kamp mod imperialismen, som understøtter og tilskynder Israel, og til kamp mod de regeringer, der samarbejder med imperialismen og zionismen.

Stop den zionistiske massakre i Gaza nu! Slut med blokaden!

For et frit Palæstina! Ned med imperialismen og zionismen!

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer

4 januar 2009

PFLP's generalsekretær:

Gør Gaza til en kirkegård for besættelsessoldaterne

Ahmad Sa'adat
PFLPs fængslede generalsekretær

Kammerat Ahmad Sa'adat, den fængslede generalsekretær for Folkefronten til Palæstinas Befrielse, udsendte den 5. januar en erklæring fra sin fængselscelle, hvor han opfordrer til, at Gaza bliver til en kirkegård for besættelse, og til, at den palæstinensiske modstand forener sig og retter slag mod besættelsen overalt, hvor den kan, for at besejre fjenden.

Generalsekretær Sa'adat opfordrede også De Palæstinensiske Myndigheder på Vestbredden til øjeblikkeligt at løs-

lade dets politiske fanger og til, at dets præsident Mahmoud Abbas gør det klart, hvor han står – på modstandens side eller på fjendens. Generalsekretærens appel blev citeret udførligt i arabiske medier.

Også Aziz Dweik fra Hamas og Fatahs Marwan Barghouthi, palæstinensiske nationale ledere, der ligeledes holdes fængslet af Israel, udsendte udtalelser, som afspejler kammerat Sa'adats følelser, og appellerede til national enhed og modstand mod besættelsen.

*Israel i vanskeligheder:***Den palæstinensiske modstand giver ikke op**

På trods af de gentagne israelske forsikringer om, at man er lige ved at have 'nået sine mål' med invasionen af Gaza, står det klart, at den israelske besættelsehær er løbet ind i store vanskeligheder på grund af den intense palæstinensiske modstand.

18 dage efter, bombardementerne begyndte, og ni dage efter landinvasionen er de israelske aggressorer endnu ikke nået ind i selve Gaza By med dens halve million indbyggere, hvor den stærkeste palæstinensiske modstand befinder sig. Kampene er foregået andre steder i Gaza, der er på størrelse med Langeland, og i byens udkanter, mens 'præcisionsbomber' har regnet ned over byen.

Når israelerne indtil nu har forsøgt at trænge ind i Gaza By, er de blevet slået tilbage. En afgørende offensiv mod byen, der kan betyde meget store israelske tab – foruden tusinder af civile ofre – har Israel endnu ikke povet, men man har indkaldt hærens reservister for at kunne iværksætte den, hvis det besluttes af den politiske og militære ledelse.

Den palæstinensiske modstand, hvor de forskellige grupperinger militært har samarbejdet meget flot, erklærer, at et angreb på Gaza By vil blive besætter-

En udtalelse fra palæstinensiske politiske fanger i israelske fængsler blev udsendt i aftes, undertegnet af alle nationale og islamiske kræfter, som opfordrede til standhaftighed over for de israelske forbrydelser og massakrer i Gaza og til kampen på slagmarken.

Folkefronten til Palæstinas Befrielse
5.1.2009

nes gravplads. I krigens første 17 dage er der dræbt 906 palæstinensere, mens 4100 er blevet såret. Mindst halvdelen er civile, og hundreder af de dræbte er børn.

I en tale, der blev transmitteret af Al-Aqsa-TV, sagde den palæstinensiske premierminister Ismail Haniya, leder af Hamas, at palæstinenserne 'nærmer sig sejren' og at Gaza står stærkere end nogensinde, fordi 'palæstinenserne i dag er forenede':

"Palæstinensisk blod er ikke ofret forgæves, og med guds hjælp vil vi vinde sejr," sagde han. Han kaldte Gaza-boernes modstand indtil nu for 'et mirakel'

Hvid fosforbombe over Gaza

og fortsatte: "Jeg siger jer, at efter 17 dage med denne stupide krig er Gaza ikke blevet knækket, og Gaza vil ikke falde."

Ikke bare Israel, men også palæstinenserne har afvist FN's sikkerhedsråds opfordring til våbenhvile. I en erklæring sagde Laila Khaled, medlem af PFLP's politibureau, at FN-resolutionen var et kikset forsøg på at sidestille bøddel og offer, og at den intet gjorde for at sikre det palæstinensiske folks ret til at være fri for aggression og belejring.

Lederen af PFLP's udlandsafdeling, Maher al-Taher, sagde i et interview med Al-Jazeera, at PFLP ikke vil acceptere noget initiativ, arabisk eller internationalt, der ikke omfattede et øjeblikkeligt stop for den israelske aggression i Gaza, fuldstændig ophævelse af blokaden, indbefattet en permanent og

øjeblikkelig åbning af overgangen ved Rafah, fuld israelsk tilbagetrækning og sikring af det palæstinensiske folks ret til modstand.

Den korruptionsanklagede afgående israelske premierminister Ehud Olmert sagde mandag i forbindelse med indkaldelsen af tusindvis af reservister, at Tel Aviv vil afslutte offensiven, når dets to krav er imødekommet:

"Vi vil afslutte operationen, når de to krav, vi har stillet, er opfyldt: Når raketbeskyddningen ophører og genbevæbningen af Hamas er stoppet."

De israelske tab har allerede været betydelige. Officielt er der tale om 13 dræbte og 80 sårede. Mange kilder siger imidlertid, at disse tal er betragteligt underdrevne.

Nyhedsbureauerne rapporterer, at der er en voksende uenighed om, hvordan Israel skal afslutte invasionen, som man havde forventet ville være forbi ved Barack Obamas indsættelse som amerikansk præsident den 20. januar, men langtfra vil være det, hvis man forsøger at indtage Gaza By.

Den israelske regering er også presset af den voksende internationale folkelige modstand mod Gaza-invasionen. I weekenden var der massedemonstrationer i en lang række hovedstæder og storbyer verden over. I London var 100.000 på gaden, mens Madrid med 250.000 demonstranter gennemførte den absolut største solidaritetsmarkering hidtil.

Israel forsøger at affærdige protesterne ved at kalde dem 'antisemitiske'. Udenrigsminister Tzipi Livni mener, at en 'bølge af antisemitisme' skyller hen over verden. Men dette er ikke 1930'erne og 40'erne. Den verdensomspændende vrede mod Israels aggression er ikke udtryk for antisemitisme, men for modstand mod krig og statsterror og et forsvar for det palæstinensiske folks ret til at leve og forsvare sig selv. Hvorfor skal kun Israel have lov til det?

USA støtter det israelske folkedrab på palæstinenserne

Af Francis A. Boyle

Den amerikanske professor i international ret Francis Boyle om Israels krigsforbrydelser mod palæstinenserne og den amerikanske støtte, uden hvilken det ikke var muligt.

Så langt tilbage som den 19. oktober 2000 fordømte FN's Menneskerettighedskommission (i dag -Råd) Israel for at begå "krigsforbrydelser" og "forbrydelser imod menneskeheden" imod det palæstinensiske folk, hvoraf de fleste er muslimer. Læseren har en generel ide om, hvad en krigsforbrydelse er, så jeg vil ikke uddybe temaet her. Men der er forskellige grader af afskyeligheder for krigsforbrydelser. Især er de mere seriøse krigsforbrydelser kategoriseret som "alvorlige brud" på den 4. Geneve-konvention. Siden starten på den første intifada i 1987 har verden oplevet disse afskyelige krigsforbrydelser begået hver dag af Israel mod det palæstinensiske folk i det besatte Palæstina, som f.eks. bevidste drab på palæstinensiske borgere begået af den israelske hær og israelske paramilitære bosættere. De "alvorlige israelske brud" på Geneve-konventionen giver mandat til universel retsforfølgelse af gerningsmændene og deres overordnede, uanset om de er militære eller civile, herunder og især Israels politiske ledere.

Forbrydelser mod menneskeheden

Men jeg vil et øjeblik sætte fokus på Israels "forbrydelser imod menneskeheden" imod palæstinenserne – som fastslået af FN's Menneskerettighedskommission selv, stillet op i henhold til forudsætningerne i FN's Charter.

Hvad er "forbrydelser imod menneskeheden"? Dette begreb går helt tilbage til Nürnberg-Erklæringen i 1945 fra retssagen mod de ledende nazi-krigsforbrydere i Europa. I Nürnberg-Erklæringen, som blev underskrevet af USA's

regering, blev der skabt og indført en ny type af international forbrydelse, der specielt skulle behandle den nazistiske forfølgelse af det jødiske folk.

Forbrydelser imod menneskeheden, navnlig mord, udryddelse, slaveri, deportation og andre inhumane handlinger imod nogen civil befolkning, før eller under krigen, eller forfølgelser af politiske, racistiske eller religiøse årsager i udførelsen af eller i forbindelse med enhver forbrydelse, lå inden for tribunalets jurisdiktion, uanset om det stred imod den indenrigske lovgivning i det land, hvor de blev forøvet.

Mønstereksemplet på "forbrydelser mod menneskeheden" er det, Hitler og nazierne gjorde imod det jødiske folk. Det er derfra, begrebet "forbrydelser imod menneskeheden" stammer. Og det er det, som FN's Menneskerettighedskommission fastslog, at Israel for tiden gør imod det palæstinensiske folk: forbrydelser imod menneskeheden. Sagt i juridiske termer: det samme, som Hitler og nazierne gjorde mod jøderne. Det er betydningen af den formelle afgørelse fra FN's Menneskerettighedskommission, at Israel har begået "forbrydelser imod menneskeheden" imod palæstinenserne. Kommissionen valgte de velkendte og længe stadfæstede juridiske termer meget omhyggeligt og velovervejeth, baseret på de beviser, man har indsamlet.

Folkedrabskonventionen

Ydermere er Nürnbergs "forbrydelser imod menneskeheden" historisk og juridisk en forløber til den internationale forbrydelse "folkedrab", som er defineret i Folkedrabskonventionen i 1948. Her var teorien den, at det, Hitler og nazierne gjorde imod det jødiske folk, var så forfærdeligt, at det krævede en speciel international aftale, der kunne samle og gøre Nürnberg-begrebet "forbrydelser imod menneskeheden" verdensomspændende. Og aftalen blev sluttelig til Folkedrabskonventionen fra 1948.

Artikel II i Folkedrabskonventionen

definerer den internationale forbrydelse "folkedrab" i relevante afsnit som følger.

I den herværende konvention betyder folkedrab enhver af de følgende handlinger begået med det formål at ødelægge helt eller delvist en national, etnisk, race eller religiøs gruppe som sådan:

(a) Dræbe medlemmer af gruppen

(b) Forårsage kropslig eller mental skade mod medlemmer af gruppen

(c) Bevidst at påtvinge gruppen livsbetingelser, der er beregnet til at føre til dets fysiske ødelæggelse helt eller delvist ....

Som det dokumenteres af den israelske historiker Ilan Pappé i hans skelsættende bog *Den Etniske Udrensning i Palæstina* (2006), har Israels folkedrabspolitik imod palæstinenserne været uoplyselig, videreført fra før grundlæggelsen af staten Israel i 1948, og den fortsætter og intensiveres endog imod de 1,5 millioner palæstinensere, der bor i Gaza. Zionismens "endelige løsning" på Israels stærkt omtalte "demografiske trussel", angiveligt som følge af palæstinenseres eksistens, har altid været folkedrab.

Helt sikkert har Israel og dets forgængere med hensyn til lovbrud – de zionistiske agenturer, styrker og terroristbander – begået folkedrab mod det palæstinensiske folk, der i den nuværende periode startede omkring 1948 og er fortsat i rask tempo op til i dag med brud på Folkedrabskonventionens artikel II (a), (b) og (c).

I det mindste i seks årtier har den israelske regering og dens forgængere – de zionistiske agenturer, styrker og terroristbander – skånselsløst gennemført en systematisk og omfattende militær, politisk og økonomisk kampagne med det formål at ødelægge en betydelig del af den nationale, etniske, racemæssige og religiøse gruppe (jøder mod muslimer og kristne), der udgør det palæstinensiske folk.

Denne zionistisk-israelske kampagne har bestået i at dræbe medlemmer af det palæstinensiske folk: brud på Folkekræftskonventionens artikel II (a). Den zionistiske-israelske kampagne har også medført alvorlig kropslig og mental skade mod det palæstinensiske folk: brud på Folkekræftskonventionens artikel II (b). Den zionistiske-israelske kampagne har også bevidst påført det palæstinensiske folk livsbetingelser beregnet på ødelæggelsen af deres fysik på afgørende vis: brud på Folkekræftskonventionens artikel II (c).

USA finansierer folkekræften

Folkekræftskonventionens artikel I forlanger af alle underskrevne parter, såsom USA, at ”man forebygger og straffer” folkekræft. Modsat er den ”jødiske” stats kriminelle opførsel imod palæstinenserne historisk set alligevel blevet finansieret, bevæbnet, påklædt, forsynet af og politisk støttet af det ”kristne” USA. Selvom USA var en af de grundlæggende støtter af de parter, der indgik aftalerne, både Nürnberg-Erklæringen og Folkekræftskonventionen samt FN’s Charter, har disse kendsgerninger aldrig gjort nogen forskel for USA, når det drejede sig om dets uforbeholdne støtte til Israel og deres fælles og alvorlige mishandling af palæstinenserne – i sandhed de fordømte her på jorden!

Verden har endnu ikke hørt blot et enkelt ord fra De Forenede Stater og dets NATO-allierede til støtte for ”humanitær intervention” mod Israel for at beskytte det palæstinensiske folk. Eller om ”ansvarlighed for at beskytte” palæstinenserne mod det zionistisk-israelske folkekræft.

USA, dets NATO-allierede og stormagterne i FN’s sikkerhedsråd vil ikke engang sende en FN- overvågningsstyrke (ifølge Charterets Kapitel 6) for at hjælpe med at beskytte palæstinenserne, eller i det mindste overveje nogen form for tvangsskridt imod Israel (ifølge FN Charterets Kapitel 7) – glem den ide!

Doktrinen om ”humanitær intervention”, som man villigt gør sig til talsmand for andre steder, hvor amerikanske udenrigspolitiske mål angiveligt står på spil, har tydeligt vist sig at være en

spøg og et fupnummer, når det drejer sig om at stoppe den igangværende og eskalerende israelske kampagne for folkekræft imod det palæstinensiske folk.

I stedet for at tøjle Israel – som det ville være muligt ved blot at lukke af for pengestrømme – støtter USA’s regering, den amerikanske kongres og amerikanske skatteydere den ”jødiske” stat med et beløb på ca. fire milliarder dollars om året.

Uden denne gavmildhed ville dette eksempel på folkekræft – og i virkeligheden staten Israel selv – ikke være mulig. Hvad verden er vidne til her, er (endnu) et tilfælde af ”dishumanitær intervention” eller ”humanitær udryddelse” fra USA og Israel mod palæstinenserne og Palæstina.

I dagens verden betaler folkemord sig, så længe det begås på foranledning af USA og dets *de jure* eller *de facto* allierede såsom Israel.

Selvfølgelig kan mirakler altid ske. Men jeg forudser intet fundamental skift med hensyn til den amerikanske støtte til den israelske kampagne for folkemord på palæstinenserne i løbet af Obama/Clinton-administrationens embedsperiode.

*Oversat af Kommunistisk Politik efter
Global Research 10. januar 2009.
www.globalresearch.ca*

Om at forstå Gaza-katastrofen

Af professor Richard Falk

*FN’s særlige rapportør
for menneskerettigheder i
de besatte palæstinensiske
områder om de virkelige
motiver bag den israelske
invasion af Gaza.*

I atten måneder har hele den 1,5 mio. store befolkning i Gaza oplevet en udmattende blokade påført af Israel og en mangfoldighed af traumatiserende udfordringer i det normale dagliv.

Et glimt af håb dukkede op for omkring seks måneder siden, da en ægyptisk arrangeret våbenstilstand frembragte en effektiv våbenhvile, der reducerede isra-

elske tab til nul til trods for periodisk skydning over grænsen med hjemmelavede raketter, der slog ned uden at gøre skade på nærliggende israelsk område, og som utvivlsomt forårsagede ængstelse i grænsebyen Sderot.

Under våbenstilstanden tilbød Hamas’ ledelse gentagne gange at udvide våbenstilstanden og foreslog endog en tiårs periode og tilkendegav en modtagelighed for en politisk løsning baseret på accept af Israels 1967-grænser.

Israel ignorerede disse diplomatiske initiativer og undlod at opfylde sin side af våbenhvileoverenskomsten, der involverede en vis lettelse af blokaden, der havde begrænset indførslen til Gaza af

fødevarer, medicin og brændstof til dråber.

Israel nægtede også at udstede udrejsetilladelser (til Gaza) til studenter med udenlandske stipendier, journalister og respekterede ngo-repræsentanter til at komme ind i Gaza. På samme tid gjorde man det i stigende grad vanskeligt for journalister at komme ind, og jeg blev selv forvist fra Israel for et par uger siden, da jeg forsøgte at komme ind for at udføre min FN-udpegede opgave med at overvåge respekt for menneskerettigheder i det besatte Palæstina, dvs. i Vestbredden og Østjerusalem samt i Gaza. Tydeligvis brugte Israel forud for den nuværende krise sin autoritet til at forhindre troværdige observatører i at give nøjagtige og troværdige beretninger om

den alvorlige humanitære situation, der allerede var dokumenteret at have frembragt en drastisk nedgang i Gazabefolkningens fysiske tilstand og mentale sundhed. Ikke mindst konstateringen af underernæring blandt børn og fraværet af behandlingsfaciliteter for dem, der led af forskellige sygdomme.

De israelske angreb blev rettet imod et samfund, der allerede befandt sig i en alvorlig tilstand efter en blokade, der havde været opretholdt i de foregående 18 måneder.

Som altid i relation til den bagvedliggende konflikt er nogle af kendsgerningerne vedrørende denne seneste krise uklare og omstridte, selvom den amerikanske offentlighed får 99 % af sin information filtreret gennem en yderst pro-israelsk medieinkel.

Hamas beskyldes for sammenbruddet af våbenstilstanden med dens angivelige uvillighed til at forny den og på grund af det angiveligt øgede antal af raketangreb. Men virkeligheden er mere uklar. Der var ingen substantiel raket-ild fra Gaza under våbenstilstanden, før Israel iværksatte et angreb 4. november 2008 rettet imod, hvad man hævdede var palæstinensiske militante i Gaza, og dræbte adskillige palæstinensere. Det var ved denne lejlighed, at raketbeskydningen fra Gaza blev intensiveret. Det var ligeledes Hamas, der ved adskillige offentlige lejligheder opfordrede til at forlænge våbenstilstanden, men disse opfordringer aldrig blev accepteret, end mindre reageret på fra officiel israelsk side.

Desuden er det heller ikke overbevisende at tilskrive Hamas alle raketterne. Forskellige uafhængige militsgrupper opererer i Gaza, som f.eks. den Fatah-opbakkede al-Aqsa Martyrernes Brigade, der er mod Hamas, og som endog kan have sendt raketter for at provokere eller retfærdiggøre israelsk gengældelse.

Det er veldokumenteret, at da det USA-støttede Fatah kontrollerede Gazas administrative apparat, var det ude af stand til at stoppe raketangreb til trods for koordinerede bestræbelser på at opnå dette.

Hvad denne baggrund kraftigt antyder, er, at Israel ikke blot indsats sine ødelæggende angreb, der begyndte 27.

december, for at stoppe raketterne eller som gengældelse, men også af en række andre og ikke udtalte grunde.

Det var i flere uger forud for de israelske angreb klart, at det israelske militær og de politiske ledere var ved at forberede offentligheden på storstilede militære operationer imod Hamas. Timingen af angrebene syntes udløst af en serie overvejelser, frem for alt konkurrerende politiske interesser, som hos forsvarsminister Ehud Barak og udenrigsminister Tzipi Livni, i at demonstrere deres hårdhed forud for de israelske valg, der var fastsat til februar, men nu muligvis vil blive udsat, indtil de militære operationer er ophørt.

Den slags israelske magtdemonstrationer har været et gennemgående træk i tidligere israelske valgkampagner. Ved denne lejlighed er den nuværende regering især med held blevet udfordret af den notorisk militaristiske politiker Benjamin Netanyahu for dens påståede forsømmelser m.h.t. opretholdelse af sikkerhed.

Hvad der bestyrkede disse valgmæssige motiver, var det slet skjulte pres fra de israelske militære ledere om at gribe lejligheden i Gaza til at udviske erindringerne om deres fiasko med at knuse Hizbollah med den ødelæggende Libanonkrig i 2006, der både svækkede Israels ry som militærmagt, og som førte til udbredt international fordømmelse af Israel for det omfattende bombardement af forsvarsløse libanesiske landsbyer, den uforholdsmæssige anvendelse af magt og udbredte brug af klyngebomber imod tætbefolkede områder.

Respekterede og konservative israelske kommentatorer går videre. F.eks. kæder den fremtrædende historiker Benny Morris for få dage siden i New York Times Gaza-krigen samme med et

mere dybtliggende sæt bange anelser i Israel, som han sammenligner med den dystre stemning i offentligheden, der gik forud for 1967-krigen, hvor israelerne følte sig dybt truede af arabiske mobiliseringer ved deres grænser.

Morris insisterer på, at til trods for dets velstand i de seneste år og relative sikkerhed har en række faktorer fået Israel til at handle dristigt i Gaza: en opfattelse af en stadig afvisning af at anerkende Israel som en eksisterende realitet fra den arabiske verden; Mahmoud Ahmadinejads ophidsende trusler sammen med Irans påståede forsøg på at erhverve kernevåben; den svindende erindring om Holocaust kombineret med voksende sympati i Vesten for den palæstinensiske nød; samt radikaliseringen af politiske bevægelser ved Israels grænser i form af Hizbollah og Hamas.

Faktisk hævder Morris, at Israel med udraderingen af Hamas i Gaza forsøger at sende et videre signal til regionen om, at det ikke vil vige tilbage for noget for at opretholde sit krav om suverænitæt og sikkerhed.

Der er to konklusioner, der trænger sig på:

Gazas befolkning bliver gjort til offer af grunde, der ligger fjernt fra raketterne og bekymringer om grænsesikkerhed, men som tilsyneladende forbedrer valgudsigterne for de nuværende ledere, der ellers konfronteres med nederlag, og advarer andre i regionen om, at Israel vil bruge overvældende magt, når som helst dets interesser er på spil.

At en sådan menneskelig katastrofe kan finde sted med minimal ydre indblanding, viser også international lovs og De Forenede Nationers svaghed, såvel som de vigtige spilleres geopolitiske prioriteter.

De Forenede Staters regerings passive støtte til alt, hvad Israel måtte gøre, udgør igen den afgørende faktor, som den var det i 2006, hvor Israel iværksatte sin aggressionskrig imod Libanon.

Hvad der står mindre klart, er, at de vigtigste arabiske naboer, Ægypten, Jordan og Saudi-Arabien med deres ekstreme fjendskab over for Hamas, der opfattes som bakket op af Iran, deres hovedrival

i regionen, også var villige til forholde sig passive, mens Gaza blev så brutalt angrebet, og at nogle arabiske diplomater endog var villige til at lægge skylden på palæstinensisk uenighed eller på Hamas' afvisning af at acceptere Mamoud Abbas som leder af PNA, de palæstinensiske myndigheder.

Gazas befolkning er ofre for geopolitik, når den er værst og mest umenneskelig: Den hidfører, hvad Israel selv kalder en 'total krig' imod et grundlæggende forsvarsløst samfund, der mangler enhver defensiv militær kapacitet overhovedet, og som er totalt sårbart over for israelske angreb med F-16-bombefly og Apache-helikoptere.

Hvad dette også betyder, er, at den flagrante krænkelse af international humanitær lov, som er nedfældet i Genevekonventionen, i stilhed tilsidesættes, mens massakren fortsætter og ligene hober sig op.

Det betyder ligeledes, at FN endnu engang er afsløret som impotent, når dets ledende medlemmer berøver det den politiske vilje til at beskytte et folk, som udsættes for ulovlig magtanvendelse i stor skala.

Endelig betyder det, at offentligheden kan skrige og marchere over hele verden, men at myrderiet vil fortsætte, som om intet sker.

Det billede, der dag for dag tegnes i Gaza, skriger om en fornyet forpligtelse over for international lov og over for FN-charterets autoritet. Det må starte her i De Forenede Stater, især med en ny ledelse, der har lovet sine borgere forandring, indbefattet en mindre militærisk tilgang til diplomatisk ledelse.

Professor Richard Falk er FN's særlige rapportør for menneskerettigheder i de besatte palæstinensiske områder. Falk er amerikansk jøde og blev udvist af Israel i midten af december, da han trodsede beskeden om indrejseforbud. Han betegnede også inden luftbombardementerne Israels fremfærd i Gaza som 'en forbrydelse mod menneskeheden'.

Oversættelse: Hans Pendrup for Stop Terrorkrigen

Lad Gaza leve!

Demonstration lørdag den 17. januar

Den amerikanske ambassade kl. 13 Christiansborg kl. 15

Skoler, sundhedsklinikker, FN-konvojer, tæt befolkede områder, moskeer og mange andre civile bygninger er blevet jævnet med jorden, og over tusinde mennesker er blevet dræbt, herunder hundredvis af børn. Der er et ord, der kan dække de handlinger, og det er krigsforbrydelser!

Verden har gennem de sidste uger rejst sig i protest imod massakren i Gaza, og protesterne prøver at stoppe vanviddet.

Protesterne er verdensomspændende, men den danske regering, der nærmest er allieret med USA, har undladt at fordømme den israelske aggression – i modsætning til regeringerne i Sverige og Norge.

Det zionistiske Israels ulovlige aggression og folkedrab må fordømmes, også af regeringen! Men protest er ikke nok. Den danske regering må indlede sanktioner mod Israel for at tvinge Israel til at give palæstinenserne samme rettigheder og frihed som israelerne.

Protesterne må fortsætte – og der er brug for en demonstration, som samler ALLE modstandere af Israels krig i en bred og flot manifestation – på samme tid og sted. En samling på tværs af partier, statsborgerskaber, køn, ideologi/religion og alder. Der er brug for en demonstration, der kan udtrykke befolkningens samlede protest.

Demonstrationen starter ved den amerikanske ambassade, fordi USA understøtter Israel politisk, økonomisk og militært. De ulovlige våben og teknologi, der bliver brugt mod den palæstinensiske befolkning, er udviklet og betalt af USA, ligesom det er USA, der gang på gang har blokeret beslutninger om fordømmelser i FN-regi.

Demonstrationen går til Christiansborg Slotsplads, fordi vi vil sende et signal til de danske politikere om, at rigtig mange danskere er uenige i deres manglende støtte til palæstinenserne.

Israel ud af Gaza! Ophæv blokaden! Frit Palæstina!

*Indkaldere: Initiativet for et frit Palæstina, Nej til Krig,
PalUng – Det palæstinensiske ungdomsnetværk,
Budskab fra Græsrodderne*

Hvad kan vi forvente af Obamas præsidentskab?

Af George Gruenthal

Den amerikanske marxist-leninist George Gruenthal ser på Obama som præsident og opgaverne for de amerikanske revolutionære kommunister – relevant også for APK's kongresdebat.

APK

I en bestemt forstand er der ingen tvivl om, at valget af Barack Hussein Obama som De Forenede Staters præsident er historisk. Med den første sorte præsident står det klart, at afro-amerikanerne ikke længere kan holdes til mål, der er 'realistiske' for dem. Årtier tilbage skrev Malcolm X i sin selvbiografi, at da han fortalte sin lærer, at han gerne ville være jurist, svarede læreren, at han skulle sigte efter f.eks. at blive tømmer, for at blive sagfører var ikke noget 'realistisk' mål for en sort.

Obamas præsidentskab vil også markere en ændring fra Bushs stil med tøjløse ensidige aggressionskrige. Bush har gjort den amerikanske regering til en af de mest afskyede i hele verden, ikke bare i Mellemøsten og andre undertrykte og afhængige lande, men også blandt de 'allierede' folk i Vesteuropa. Bush er også blevet en af de mest foragtede præsidenter for en stor del af amerikanerne. I New York City vandt Obama med næsten 80 pct. af stemmerne over McCain, som med rette blev set som en fortsætter af Bushs politik, og i Bronx med dens altovervejende sorte og latinske befolkning vandt Obama med næsten 90 pct. af stemmerne.

Men Obama vandt ikke bare, fordi han nød bred folkelig støtte. Han vandt først og fremmest, fordi han var den klare favorit hos de vigtigste dele af den her-

skende monopolkapitalistklasse. Hans valgkampagne overgik McCains med ca. 640 mio. dollars mod 240 mio. Og det var ikke kun, fordi millioner af afro-amerikanere og andre arbejdende sendte deres småbidrag (hvilket de gjorde), men fordi de store monopolister, olieselskaberne, bilindustrien, mæglervirksomhederne og andre sektorer bidrog med millioner til hans kampagne.

Også hovedparten af de borgerlige medier gav deres støtte til Obama. I New York City kom støtten ikke alene fra *New York Times*, som repræsenterer finanskapitalens liberale del og især henvender sig til det hvide småborger-skab og mellemborgerskab. *Daily News*, hvis vigtigste funktion er at sprede borgerlig demagogi i arbejderklassen, gjorde det også. Af de store borgerlige aviser støttede kun *New York Post*, talerøret for den herskende klasses mest reaktionære dele, McCain. Naturligvis ignorerede de borgerlige aviser totalt Cynthia McKinney, den progressive afro-amerikanske kvinde, der førte en uafhængig kampagne på Det Grønne Partis linje. For at forstå betydningen af de borgerlige medier ved valgene behøver man bare at genkalde sig den almindelige latterliggørelse, de rettede mod Howard Dean, og som knockoutede ham fra valget, da han var den førende kandidat ved det amerikanske primærvalg i 2004, fordi han tog stilling imod Irak-krigen.

Valgene i sig selv viste en klar forkastelse af Bushs politik, ikke bare med hensyn til krigen, men også i forhold til hans gaver til de rige. Millioner af nye vælgere blev registreret (alene i New York City mere end 300.000), hvis store flertal støttede Obama. Omkring 95 pct. af de afro-amerikanske vælgere støttede Obama, ligesom 70 pct. af de latinske. De fleste hvide stemmer (55 pct.) gik til McCain, selvom hvide vælgere i de helt overvejende hvide stater (som Iowa og New Hampshire) havde flertal for Obama. Det var hvide i den

George Gruenthal webmaster for magasinet Northstar Compass

afro-amerikanske nation i det sorte bælte i syd, som især stemte McCain.

Hvad repræsenterer Obama?

Ved indledningen til den alvorligste økonomiske krise i USA (og muligvis i verden) siden Den Store Depression, og under den største politiske isolation af den amerikanske regering hjemme og i udlandet, sætter den herskende klasse sin lid til en afro-amerikansk præsident, som betræder embedet med slagordet '*Forandring vi kan tro på*'. Men Obamas kandidatur, især siden han blev nomineret ved det demokratiske partikonvent i august 2008, viser tydeligt grænserne for hans foreslåede forandring.

Først valgte Obama Joe Biden som sin makker, en ordinær demokrat, som repræsenterer partiets gamle garde. I særdeleshed støttede Biden Irak-krigen fra starten og har årtiers erfaring i at tjene USA-imperialismen.

For det andet vendte Obama bevidst ryggen til den afro-amerikanske folkebevægelse. Dette sås tydeligst, da han blev tvunget til at tage afstand fra sin tidligere præst, Jeremiah Wright, som stod for en slags frigørelsesteologi, der omfatter brugen af parolen '*God Damn America*' (på samme måde som folk i borgerrettighedsbevægelsen talte om

'God Damn Mississippi'). Dette bragte mindelser om, hvordan John Kerry under sin præsidentkampagne i 2004 blev tvunget til at tilbagekalde sin korrekte dom over Vietnamkrigens aggressive karakter. For at være en 'seriøs' imperialistisk kandidat ved valg i USA må man altid være parat til at tilbagekalde sandheden.

For det tredje bakkede Obama væk fra sine tidligere anti-krigs-positioner. Med hensyn til Irak udtalte han: 'Vi må være lige så forsigtige med at komme ud, som vi var uforsigtige med at gå ind'. Desuden vil han sende flere tropper til Afghanistan og taler tilmed om behovet for at krænke grænsen til Pakistan 'i skarp efterfølgelse' af militante, og vil dermed følge op på Bushs praksis med at bombe pakistanske landsbyer.

For det fjerde og i modsætning til at indtage en 'afbalanceret' stilling i Mellemøsten har Obama forpligtet sig til at fortsætte den uhæmmede støtte til den vigtigste amerikanske klient i regionen, det zionistiske apartheid-Israel.

For det femte, og som led i en bestræbelse fra begge partier på at redde monopolkapitalismen, gik Obama sammen med McCain for at gennemføre hjælpepakken til de store finansselskaber på 700 milliarder dollars, idet han påstod, at den var nødvendig for at genoplive økonomien. Han foretog sig intet for ved samme lejlighed at komme med en redningsplan for de millioner af amerikanere, der allerede har mistet deres hjem eller nu trues med tvangsauktion, eller for lejere, der sættes på gaden, fordi de ikke kan betale huslejen, for dem, som ikke har penge til at betale for sundhedsydelse, eller for andre af det arbejdende folk, som lider under den kapitalistiske krise.

Endelig har Obamas kabinetsudnævnelser vist, at han fortsætter traditionel kapitalistisk politik. Udnævnelsen af Hillary Clinton som udenrigsminister sikrer kontinuitet til Bill Clintons regime. Eric Holder, selvom han er den første afro-amerikaner, der udnævnes som justitsminister, er også en sagfører, som forsvarede Chiquita, der forsynede colombianske dødspatroljer med 1,7 mio. dollars til at dræbe fagforeningsfolk og andre civile. Og Adolfo Carrion, lederen af Bronx Borough, der er udnævnt til minister for boliger og

byudvikling, er kendt for at støtte gyldne gaver på hundreder af millioner skatteyderdollars til store private selskaber for at 'byforny' Bronx.

Det er ikke noget tilfælde, at Obama indsættes ved magten, hvor USA er på vej mod en dyb krise. Obama vil forestå storstilede nedskæringer af offentlige ydelser på en måde, som den herskende klasse tror vil være mere spiselige, end hvis McCain var præsident. Obama kan sige: 'Vi ville meget gerne kunne sikre sundhedsydelse, der er til at betale for alle, men vi har bare ikke pengene nu.' Eller: 'Vi ville gerne beskære skatterne for 95 pct. af befolkningen, men vi kan ikke gøre det, når vi har et enormt budgetunderskud.'

De, som tror, at Obama vil være i stand til at gennemføre en slags New Deal-programmer, som giver umiddelbare lettelse til massen af arbejdende, lider af illusioner.

Socialistiske revolutionæres opgave i dag

I perioden før valgene var der mange ægte marxist-leninister og andre progressive kræfter, som støttede Cynthia McKinneys kampagne. McKinney var et seks gange genvalgt demokratisk kongresmedlem fra Georgia, som bevægede sig tæt hen mod progressive positioner, hvor hun ikke bare krævede en tilbagetrækning af alle tropper fra Irak og Afghanistan, men for lukning af alle amerikanske militærbaser i udlandet. Hun støttede en generel sundhedsplan for alle. Hun forlangte en regulær undersøgelse af, hvad der skete 11. september 2001, og for en rigsretssag mod George Bush som præsident. Og efter orkanen Katrina gik hun ind for en genopbygning af New Orleans og for retten til at vende tilbage dertil for den alt-overvejende afro-amerikanske befolkning, som har boet der.

På grund af disse og andre holdninger blev hun mødt med en bastant modstand fra det demokratiske partis ledelse, som to gange fik hende væltet ved at støtte hendes opponent i det demokratiske primærvalg til kongressen. Derpå brød hun med det demokratiske parti for at opstille som uafhængig kandidat. Marxist-leninister støttede hendes kandidatur, samtidig med de søgte at undgå

at afskære sig fra det store antal, især afro-amerikanere, som tror på Obamas slagord om forandring. Vi erkender, at folk som flest må lære af egen erfaring, hvad Obama egentlig repræsenterer, og der er ingen tvivl om, at de vil lære det.

Uanset om de støttede Obama ved valget eller ej, forener mange progressive sig om det folkelige behov for og håb om forandring og forsøger at bygge enhed omkring en række krav vedrørende folks basale behov, f.eks. for job, boliger, sundhed, uddannelse, mod aggressionskrige osv.

Som revolutionære og marxist-leninister må vi indgå i sådanne koalitioner, mens vi hjælper dem til at styre uden om fælden med at blive halehæng til det demokratiske parti eller 'presse det demokratiske parti til venstre'.

Yderligere er det vores opgave som socialister at gøre det klart, at krisen og aggressionskrigene er en del af monopolkapitalismens natur. Her må vi klart gå ud over enhedsfrontens program for at påvise, at kun en socialistisk revolution i sidste ende kan afskaffe kriserne og de imperialistiske krige.

Vi kan her drage lære af Oktoberrevolutionen og den socialistiske opbygning i Sovjetunionen. En af sovjetregeringens første handlinger i oktober 1917 var at trække sig ud af den interimperialistiske 1. verdenskrig og udsende et fredsdekret til alle folkene. Og samtidig med at hele den kapitalistiske verden var fanget i Den Store Depression, afskaffede Sovjetunionen arbejdsløsheden og udviklede en socialistisk planøkonomi med den første af de store femårs-planer, som tjente det arbejdende folks voksende materielle og kulturelle behov.

I 1930'erne, hvor verden stod over for den fascistiske trussel, opfordrede Georgi Dimitrov kommunisterne og alle progressive mennesker i USA til at bygge et Arbejder- og Bondeparti. Under de amerikanske betingelser i dag har vi brug for at opbygge et parti for den multinationale arbejderklasse og de undertrykte nationer og nationaliteter.

Oversat fra det indiske marxistisk-leninistiske tidsskrift Revolutionary Democracy nr. 2, 2008

Dansker og svensker nægtet indrejse til Israel, dansker deporteret

En dansk og en svensk menneskerettighedsaktivist er nægtet indrejse til Israel i Ben Gurion Lufthavn, begrundet med mistanke om, at de ville forsøge at rejse til Gaza.

11. januar 2009: Israel har nægtet en dansk og en svensk menneskerettighedsaktivist indrejse igennem Ben Gurion Lufthavn.

Søndag morgen blev Fie Knutsen og Andreas Kaivarainen taget til afhøring i Ben Gurion Lufthavn. De israelske myndigheder insisterede på, at de hver betalte 5000 dollars i kaution som en garanti for, at de ikke ville involvere sig i nogen form for politisk aktivitet.

Da de to aktivister insisterede på, at de ikke kunne betale kautionen, kontaktede de israelske myndigheder den svenske ambassade. De israelske myndigheder fortalte ambassaden, at de to aktivister forsøgte at komme ind i Gaza.

På trods af at det er umuligt at rejse til Gaza som følge af den stadige blokade af strøben, tager de israelske myndigheder ekstreme forholdsregler i brug for at sikre, at internationale journalister og aktivister ikke får adgang til Gaza.

Selvom disse to aktivister aldrig har været i hverken Israel eller Palæstina før, postulerer de israelske myndigheder fejlagtigt, at deres intention er at rejse ind i Gaza.

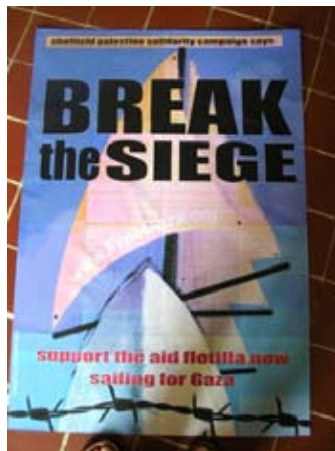
På trods af den uvarslede tilbageholdelse af de to aktivister bliver den svenske aktivist stadig tilbageholdt, imens den danske aktivist Fie Knutsen blev deporteret i morges klokken 4.

Ved at nægte de to skandinaver indrejse beviser Israel, at de nu bruger magt for at forhindre internationale observatører i at få adgang til Gaza.

Som følge af den kontinuerlige blokade af Gaza har internationale kunnet rejse ind til Gaza med Free Gaza-bevægelsens båd SS Dignity, men også denne åbning har vist sig usikker. Sidste gang SS Dignity forsøgte at sejle ind til Gaza, blev båden stækket af den israelske hær.

Den svenske aktivist Andreas Kaivarainen nægter at lade sig deportere på baggrund af de falske anklager og er derfor stadig holdt i israelsk varetægt.

Af Free Gaza-bevægelsen

A4 undersøgelse uvidenhed om lejere

Ugebrevet A4 har offentliggjort en undersøgelse af befolkningens holdning til den stigende ulighed. Undersøgelsen viser, at kun 25 % af de adspurgte mener, at det er et problem, at der er ulighed mellem ejerne og lejerne. Hele 64 % mener, at det ikke er et problem, at der er ulighed på dette område.

I betragtning af, at det netop er udviklingen i formueuligheden mellem ejere og lejerne, der har været allermest kraftig i de seneste 10 år, er resultatet overordentligt bemærkelsesværdigt.

Den mest sandsynlige forklaring er, at befolkningen ikke ved, hvad der foregår. Undersøger man mediernes behandling af den stigende ulighed mellem boligejerne og lejerne, finder man meget få artikler, der netop belyser dette emne.

Men ikke alene medierne har svigtet, også forskningen svigter. Der køres ikke længere i ministerierne analyser over udviklingen i rådighedsbeløbet for ejere og lejerne og når uligheden skal belyses af f.eks. DØR eller Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, udelades målinger af udviklingen fordelt på ejere og lejerne.

Selv om vismændene netop har forudsagt, at kontantpriserne vil falde med godt 15 %, så er der stadig tale om en historisk meget markant forøgelse af boligformuen. En forøgelse, som voldsomt har rykket på formuefordelingen mellem ejere og lejerne.

Lejernes Landsorganisation
(Forkortet red)

Kampagnetilbud til nye læsere Modgift mod de borgerlige medier

**Få de næste 8 numre af Kommunistisk Politik
tilsendt med posten for kun 100,- kr.**

Indbetal pengene når du modtager det første nummer med vedlagt girokort

Bestil hos
Forlaget Oktober, Egilsgade 24, kld., 2300 København S
Ring 51 78 09 06
eller mail: kompol@apk2000.dk

Abonnementspriser 2009

På grund af portostigninger
må abonnementspriserne for
Kommunistisk Politik
sættes lidt op - til:

Helårsabonnement 550 kr
Halvårsabonnement 325 kr

Institutionsabonnement og løssalg-
pris ændres ikke.

Husk at forny abonnementet!

De danske frivillige har selv valgt krigen

Fredsvagten ved Christiansborg har stået der dagligt siden USA og villige angreb Afghanistan i 2001

FredsVagten har hen over julen haft en 'nabo' i form af et 'Midlertidigt Monument for faldne danske soldater'. På et stort stykke papir havde man opregnet de danskere, der er døde i oversøisk tjeneste for vort land, flankeret med blomster og kirkegårdslys. Monumentet er d.d. fjernet.

Vi er ikke helt sikre på, hvem der står bag, men rygten peger på "Danske Soldaters og Pårørendes Støttefond" (DSPF).

Dette giver os anledning til at påpege, at listen over dem, danske soldater slår og har slået ihjel i de aktuelle terror-krige, Irak og Afghanistan, er meget længere.

FredsVagten er imod krig som politisk middel og må i den sammenhæng, uanset al medfølelse med de efterladte, pege på, at danske soldater er en del af krigens maskine, som ødelægger liv og samfund i et omfang, som kalder på langt større sorg og medfølelse.

De danske soldater er frivilligt gået døden i møde for en sag, de troede på, må vi formode. 'De gav det ultimative offer for vort land,' står der på monumentet. Dette lyder jo ganske hæderværdigt, hvis man ikke reflekterer over, at 'vort land' p.t. defineres af en statsminister, hvis motiver til at støtte op om Irakkrigen er aldeles tvivlsomme. Og af et folketingsflertal, som i terrorismens skygge mener, at kampen for vores sikkerhed skal føres tusinder af kilometer fra den fædrene jord.

Efter FredsVagtens mening er terror-diskursen falsk.

For det første blev den boostet af 11. september (9/11), men denne forbrydelse er ingenlunde retslig forsvarligt opklaret. For det andet er den reelle risiko for at blive ramt af terror her i Danmark meget lille, og for det tredje kan angrebskrige mod islamiske lande, der reelt ikke har truet os, kun være med til at radikaliserer hadet mod Vesten. Det er psykologi for begyndere. Så efter FredsVagtens mening er det særdeles tvivlsomt, for hvad disse soldater gav deres liv ('ultimate offer').

Uvidenhed er ingen undskyldning for loven, hvorfor vi må fastholde at de unge danske mænd selv er skyldige i at have valgt krigen, uanset at de er blevet forløkket af propaganda og direkte løgn.

De civilsamfund, hvor krigen føres, har imidlertid ikke haft noget valg. Og dér taler vi jo ikke kun om døde soldater. De civile tabstal i Afghanistan oversteg allerede i vinteren 2001-02 langt tabene ved 9/11.

Derfor er det FredsVagten magtpåliggende at bestride denne snævre fokus på faldne danske soldater, en fokus, der breder sig langt ind i fredsbevægelserne og venstrefløjen. Vi fokuserer på ALLE faldne i de ulykkelige krige.

*Vedtaget på stormøde 3. januar 2009
Af FredsVagten ved Christiansborg*

Debat:

HØJREPOPULISMENS SEJR?

HIDTIDIGE FORSØG PÅ AT BEKÆMPE
HØJREPOPULISMEN HAR SLÅET FEJL

KAN VENSTREFLØJEN GØRE DET BEDRE?
*HØR BLANDT ANDET

PH.D. MIKKEL THORUP GIVE SIT BUD

Tirsdag 27. januar 2009

kl. 19:00 – 21:00

Gratis for abonnenter. Øvrige: 20 kr.
VerdensKulturCentret, Salen, Nørre
Allé 7, 2200 N

Tilmeld dig allerede nu på clarte.dk

OKTOBER BOGBUTIK

København

Egilsgade 24, Kld.

2300 København S

35 43 49 50

Man til fre 16 – 19

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Hverdage 12 - 17.30

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fre 14 - 17.00

Fagbevægelsen og Gaza

Det israelske statsterroristiske overgreb og invasion af Gaza skrider på protester fra hele kloden. Ikke mindst fra arbejdernes side.

Situationen for primært de omkring halvanden million palæstinensere, der nu i to år har været indespærret i verdens største fængsel, er ikke bare humanitært uudholdeligt, men endnu værre: Det er dødsensfarligt. Dødstallene nærmer sig 1.000. Tusinder er såret. Døden og lemlæstelserne rammer i flæng: børn, kvinder og mænd. Der er INGEN sikre steder at ty hen. FN-skoler, hospitaler og ambulancer bliver bombet og beskudt. Palæstinenserne på Vestbredden får ikke bomber i hovedet, men bliver behandlet på værste racistiske vis.

Det står klart for enhver, at Israel bryder alle internationale konventioner, FN-beslutninger og international lov i almindelighed.

Med USA som førerhund – og Danmark som underhund – er ”Verdenssamfundet” blevet passiviseret. USA har brugt deres vetostemme i FN’s Sikkerhedsråd. Hånden bliver holdt over dens stedfortræder i Mellemosten. Ramaskriget udebliver, når zionisterne bomber FN-skoler. Det skulle lige have været en anden stat.

Israel lægger ikke skjul på, at det opfatter alt, hvad der rører sig, som en fjende og en forlænget arm for Hamas – uanset køn, religion eller alder.

Senest har USA dog undladt at stemme for et forslag i Sikkerhedsrådet om våbenhvile. Også dette overhører Israel – og igen uden konsekvenser fra FN’s side.

Overgrebene på et i forvejen fordrevet folk og Israels brud på alle gældende internationale regler burde for længst have udløst et ramaskrig. Reaktionen har det ikke skortet på. Med USA i spidsen har mange erklæret Isra-

---

**Norske lokoførere i aktion:
”Vi kræver en umiddelbar
tilbagetrækning af israelske
tropper fra Gaza! Tak for
Deres forståelse”!**

---

els ret til myrderierne. Danmark har på det skammeligste støttet Israels ’ret til at forsvare sig’ ved at sidestille Hamas’ missiler med Israels militære isenkram – totalt ude af proportioner.

Norge og Sverige har på anstændig vis taget afstand fra Israel.

Tingene kan nemlig ikke sidestilles. Palæstinenserne har som folk under besættelse ret – også i forhold til internationale konventioner – til at bekæmpe besættelsesmagten.

Når det kommer til den danske fagbevægelse, så er det beskæmmende, så lidt den er på banen. Det varmer at se og høre formanden for stilladsarbejderne – ganske vist i rollen som talsmand for *Oprør* – John Jakobsen holde tale til demonstrationen foran den israelske ambassade søndag den 4. januar ved protesten mod Israels invasion.

Det er kun få fagforeninger, der har givet sig til kende i situationen – og det ikke nødvendigvis med klar solidaritet for det mishandlede palæstinensiske folk. De københavnske fabriks- og servicearbejderes fagforening har via formanden for bryggerisektoren, Finn Sørensen, klargjort, at ansvaret for konflikten skal pålægges ”begge parter”. Der er grund til kritik og selvkritik.

De norske solidaritetsprotester med Gaza torsdag den 8. januar indledtes

med en markant faglig aktion. Samtlige persontog over hele landet stod stille i to minutter ved nærmeste station kl. 16 torsdag eftermiddag – til minde om ofrene for den israelske aggression mod Gaza. Norsk Lokomotivmannsforbund NLF’s hjemmeside forklarede:

”Forbundsstyrelsen mener, at det er vores pligt som fagorganiserede at reagere over for den nedslagtning af civile, vi nu er vidner til”.

Det er udtryk for en klar klasseholdning. Arbejderklassen har ikke bare mulighed for at udtrykke en protest, men også for at aktionere. Den palæstinensiske modstandsorganisation PFLP har i øvrigt opfordret det græske folk til solidaritetsaktioner ved at forhindre en gigantisk amerikansk våbenforsendelse til Israel fra den græske havneby Astakos.

Hovedparten af dansk fagbevægelse overvejer ikke engang en verbal protest. Nogle lokale københavnske fagforeninger anbefalede demonstrationen ved folketingets genåbning efter juleferien den 12. januar. En anden undtagelse er BUPL-Århus, hvis hovedbestyrelse har besluttet, at ”BUPL Århus er for fred og imod krig. BUPL Århus ønsker, at krigen i Gaza stopper, og bombningerne på civilbefolkningerne hører op.”

Den daglige ledelse har fået mandat til at støtte demonstrationer og andre konkrete initiativer mod krigen mod Gaza, både ved at anbefale deltagelse, gennem økonomisk støtte m.v.

Det er ganske små skridt i retning af reel solidaritet – og indtil videre sorgeligt få. Det mindste, fagforbund og lokale fagforeninger kunne gøre, var at støtte protesterne energisk og tilslutte sig Boykot Israel-kampagnen.